

BOLSJEVIK:

BLAD FOR MEDLEMMER AV
RØD UNGDOM

nr. 5 mai 73

SE HER!

RØD UNGDOMS nye avis for ungdomsskoleelever er ferdig. Den inneholder bl.a.:

Novelle om to jenter

Porno-seksualundervisning.

Kambodsja

Skolen i Kina

Narkotika

Indianernes historie

KJØP, LES OG SELG

BLADET: Det koster bare 50 øre.

Send inn bestilling til **RG!**

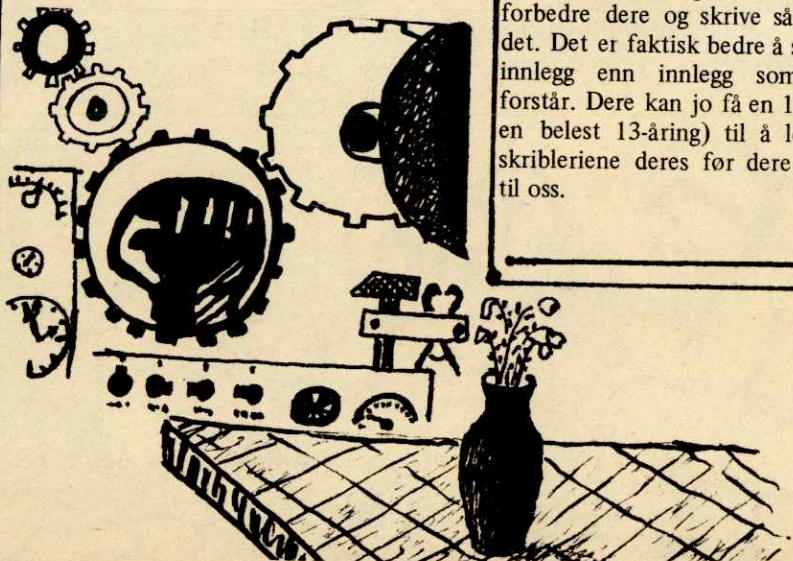
ELEVSAMFUNN

I siste BV skrev tidligere gymnasiast om elevsamfunn. Elevsamfunnet her på [redacted] har eksistert i over 12 år. Aktiviteten var laber inntil for 2 år siden. Tidligere bestod styret for det meste av Unge Høyre-folk. Som sagt for 2 år siden ble det ei forandring. Ml'erne begynte å få innpass på Gymnaset, og de »kuppet» styret. Og en av lovene i elevsamfunnet [redacted] som gikk ut på at [redacted] skal være partipolitisk uavhengig ble diskutert blant elevene. Siden har styret vært ganske brede politisk sett. Nesten alle unntatt Unge Høyre-folk har vært med.

I de siste 2 åra har en rekke progressive foredragsholdere og vise-sangere vært her. Kinaforedrag, Albaniaforedrag, EEC-kveld osv. Kremen innen norsk pop-musikk. Aunt Mary, Saft, Prudence og Popul Vuk kommer snart. [redacted] har i dag elevenes tillit. Over 300 av ca. 500 elever er medlemmer.

Tidligere gymnasiast skriver at man bør satse på å få flest mulig progressive inn i styret, og at de stiller på et politisk program. Jeg mener det er feil. Her på skolen er det bare Rød Ungdom som kan stille på et politisk program og da tror jeg det vil skyve massene fra oss. Styret som sitter nå er ganske bredt politisk. Det består av 8 stykker og jeg er den eneste ml'eren, men det fungerer meget bra. Vi har forsøkt å få hit Tor Obrestad og teaterstykket »Pendlerne», men pga. tidsnød kom ingen av delene. Portugiseren da Silva som har desertert fra den portugisiske hær kommer forresten den [redacted] og vi har planer om å lage en resolusjon til støtte for ham.

Ove

Fra REDAKSJONEN

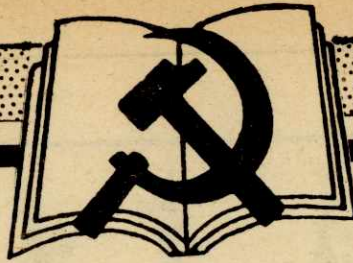
- Vi har mottatt en oppfordring om å kutte ut banninga i Bolsjevik.
- Vi oppfordrer alle lag som utgir interne diskusjonsaviser om å sende disse de vanlige kanalene til Bolsjeviks redaksjon. Får vi flere lokale diskusjonsaviser er vi bedre i stand til å lage et Bolsjevik som ikke bare passer for Oslo, men for hele landet.

red.

SABOTASJE av OMDANNINGA!

Det fins enkelte medlemmer av Rød Ungdom som med nebb og klør motsetter seg at ungdomsskoleelever og unge arbeidere skal komme med blant oss. For å forhindre at vi skal få flere medlemmer prøver de å gjøre Bolsjevik helt uforståelig. De skriver artikler med mange fremmedord og lange innviklede setninger. Ofte er de sjøl studenter eller eldre gymnasiaster og omgås nesten bare folk som har lest mye. Nå tror vi ikke at disse kameratene er virkelige kjeltringer som forakter folk flest og vil hindre vanlige ungdommer fra å bli medlemmer. Vi tror tvert imot at de er litt ubetenksomme på dette området. Men fra nå av håper vi altså at dere vil forbedre dere og skrive så folk forstår det. Det er faktisk bedre å skrive dårlige innlegg enn innlegg som folk ikke forstår. Dere kan jo få en 13-åring (ikke en belest 13-åring) til å lese gjennom skribleriene deres før dere sender dem til oss.

red.

HVEM BLIR RØDE UNG- DOM- MER?

Hvorfor fikk «Jesus-ungdommen» og Hippiebevegelsen så stor oppslutning blant ungdommen, enda det de stod for var temmelig ille?

Var det fordi de gjorde «opprør» eller fordi de fikk så mye omtale i borgerlige aviser og ukeblad? Eller var det kanskje fordi de klarte å skape et miljø der det ikke var så mye konkurranse, stress og mas? – Et miljø der folk blei godtatt sjøl om de ikke var så flinke og fortreffelige på alle møter?

Vi skal «ta utgangspunkt i massenes ønsker og behov» sier Mao. Men hva er ungdomsmassenes ønsker og behov? ... Vi har vært flinke til å drive interesse-kamp (for eksempel kamp mot normerte prøver) og det er bra, men kanskje ungdommen har mange ønsker og behov som vi har tenkt alt for lite over?

Kapitalistene konkurrerer seg i mellom om å bli rikst mulig og de ser helst at folk konkurrerer mot hverandre

istedenfor å slåss mot kapitalismen.

Borgerskapet har satt opp idealene sine for ungdommen: Du skal være pen, flink, sterk, dyktig, ha de tøffeste klærne, være flinkst på skolen, best i sport osv. Helst skal du være bedre enn alle andre.

De aller, aller flinkeste, kjekkeste og peneste kjøper borgerskapet for siden å selge dem tilbake til ungdommen. Det er de store idrettstjernene, filmstjernene, fotomodellene osv. Disse idealene er i virkeligheten salgsvare. Når vi prøver å ligne dem, blir vi sjøl også kanskje littegrann salgsvare, som kjøper oss popularitet. Kanskje prøver vi å ligne de sterke og trækker på de svake – eller kanskje taper vi i kampen, blir sniffere eller tar valium for å komme bort fra helvetet.

»Kjære, dette veit vi da godt fra før», sier du kanskje. Ja vel, men hvis vi veit alt dette og det opptar ungdommen, hvorfor snakker vi ikke mer om det?

Hvorfor blir ikke slike ting tatt grundig opp i studiesirkelen? Hvorfor nevnes det så lite i lagsavisene, Røde Garde og det andre vi gir ut?

I enkelte røde miljøer fins det noen som stadig blir holdt nede, ledd av og fleipet med. Tar dere slike ting opp til politisk diskusjon? Andre steder kan det være konkurranse om å være skarpest i kjeften, eller mest politisk «framskreden». Eller kanskje folk blir holdt utafor med fremmedord og «fint» prat. Eller kanskje det er et borgerlig forhold mellom gutt og jente. Eller intriger og slarv. Eller folk blir sett ned på fordi de er «sære» og går rart kledd. Slike saker er politikk og kampen mot det er klasse-kamp!

Har dere noen gang tenkt over hvorfor så stor del av Rød Ungdom er skoleflinke folk? Er det fordi vi har godtatt borgerskapets ideer? Borgerskapet har et syn på hvordan folk skal være, vi har et annet, Hver dag slåss disse synene mot hverandre.

Ved stortingsvalget for 4 år siden boikotta en samla ml-bevegelse valget. AKP(m-l) har nå vedtatt å stille ved stortingsvalget til høsten. De går inn for å stille i valgfront sammen med andre partier på venstresida og uavhengige dersom det er mulig, men vil stille egne lister dersom det ikke blir noe skikkelig samarbeid. Er dette egentlig riktig? Hva skal vi gjøre der det stiller frontlister av SF, NKP og AIK? Hva skal Rød Ungdom gjøre ved valget?

Vi bør ikke ha noen forhåpninger om at vi får sosialisme i Norge ved å få inn et flertall av sosialister på Stortinget. Likevel mener jeg det er viktig å få valgt inn bra folk. De kan avsløre hvor lite Stortinget har å si, de kan bruke det som en talerstol og de kan få gjort en del bra i noen saker (f.eks. gå imot EEC-medlemskap.) Så lenge folk har tillit til Stortinget bør det være vår linje. Det er jo ikke sikkert vi får inn noen folk i år, men vi bør følge den riktige kursen og dessuten vil valgkampen bety noe for å gjøre partiet kjent.

Tidligere boikotta vi valgene. Jeg mener også det var riktig. Da var ml-bevegelsen for svak til å stille, og det fantes ikke andre alternativer. Situasjonen var også en helt annen på venstresida – mer oppsplitta, og ikke så sentrale kampsaker.

En del folk som synes det er fint at AKP(m-l) skal stille, er litt usikre på om det er riktig med valgfront. Skal vi gå inn for å drive valgkamp sammen med folk fra SF, NKP og AIK, og uavhengige folk? Ja, skillelinjene i Norge i dag går først og fremst mellom monopolkapitalen og folket. Gruppene på venstresida er stort sett enige om de kampsakene som er viktige i dag. Vi kommer ikke til å bli enige med SF i deres »fredelige overgang til sosialismen», eller NKPs jubelrop til revisjonistene i Sovjet, men skal det hindre oss i å stå sammen om det vi er enige om? Nei, splitting tjener bare monopolkapitalen. Snakk med vanlige progressive folk om de ikke synes det ville være fint om alle på venstresida samla seg om

et konkret program for de viktigste tingene i dag. Jeg er sikker på at flertallet ville juble om det blei en slik skikkelig front. Sjølsagt vil det kunne oppstå problemer i en slik front, og det må diskuteres mer konkret hva det betyr for de enkelte gruppene og personene, om hvilke ting vi kan fire på og hva vi må ha med av saker for å bli med i en slik front. Jeg tror likevel at disse problemene burde være mulige å overvinne. Folket er tjent med en samling av venstresida på konkrete saker, og vi bør

gå i spissen for slike enhetsbestrebelsler.

Nå er det danna en valgfront som heter Sosialistisk valgforbund. AKP(m-l) er ikke med der. Det består av SF, NKP og AIK. De har samla seg til en front som retter seg både mot monopolkapitalen og mot AKP(m-l). De vil kort og godt ikke ha noe samarbeid med AKP(m-l) sjøl om det i hovedsak var enighet om programmet for en slik front. Argumentene som blir brukt for at de ikke vil samarbeide med AKP(m-l) skifter en del. De som blir mest brukt er vel at man ikke kan stole på ml'erne, og at vi vil skremme vekk velgerne. Hvis en diskuterer disse argumentene, finner en

snart ut at de ikke holder. Folket i Norge ville være tjent med ei samla venstreside. AKP(m-l) har også en del oppslutning, og vi skal ikke glemme den innsatsen som alle de aktive folka i vår bevegelse kan gjøre. Det ville ha betydning mye for en valgfront. Det er derfor tull å si at AKP(m-l) ville ha svekket oppslutningen om en slik brei front.

Den egentlige begrunnelsen for å utelukke AKP(m-l) er nok delvis anti-kommunisme, en vil prøve å holde kommunistene utenfor og nede så lenge det går, og det er fordi en går inn for å danne et »stor-SF» som består av de partiene som nå er med i Sosialistisk valgforbund. De bruker valget til å samle kreftene og til å gjøre ideen om samling kjent. De setter altså sine egne partiinteresser over folkets interesser.

Hva skal vi da gjøre i de fylkene der det blir en front av SF, NKP og AIK? Jeg har hørt at enkelte kamerater der lurer på om det ikke ville være riktigst av AKP(m-l) å trekke listene og bare støtte opp om frontlistene som er. De mener at vi på den måten kan vise at vi står for enhet, og at vi er villige til å strekke oss langt for å oppnå den. Jeg tror dette er en veldig farlig vei å gå. La oss slå fast at det ikke er AKP(m-l) som ødelegger enheten. Det er derfor de andre som må påta seg skylda for den splittelsen som blir ved valget. Dersom vi »strekker oss så langt for å oppnå enhet at vi trekker listene», vil det bety at vi står mye svakere i framtida. Det er på grunn av vår styrke at vi kan vente at de andre vil samarbeide – helst ville de se at hele ml-bevegelsen forsvant i havet. Gir vi derfor etter for mye nå, vil det bety at vi står svakere neste gang.

Valgarbeid vil sjølsagt bli hovedoppgava til partiet. Men skal også Rød Ungdom se arbeidet med valget som sin viktigste oppgave til høsten? Det er en hel del som taler for at det bør være det. Valgarbeidet vil bli viktig for partiet, og det er nok av oppgaver som folk i Rød Ungdom kan hjelpe til med. Vi kan likevel ikke se det på den måten. Vi må spørre oss hva valget betyr for ungdommen, og om hvor opptatt av valget ungdommen er. For det første tror jeg

FRA

SENTRAL- STYRET:

LAGSMØTE OM STORTINGSVALGET

Om noen måneder er det stortingsvalget. AKP(m-l) har vedtatt å stille til valg enten ved å delta i frontsamarbeid eller dersom det ikke er mulig, stille egne partilister.

Det er viktig at vi i Rød Ungdom diskuterer spørsmålet om valgdeltakelse og valgfronter, og spørsmålet om hva Rød Ungdom skal gjøre i forbindelse med valget. I en så viktig sak er det av stor betydning at Rød Ungdom har kommet til enighet på det partiet står på. Valget kommer også til å bety en god del for det vi skal drive med til høsten. Diskusjonene bør derfor komme i gang nå. I løpet av sommeren må meningen til Rød Ungdom være klar, og vi må i hovedsak ha blitt enige om hva Rød Ungdom skal gjøre i forbindelse med valget.

Det har stått en del om valget i Klassekampen, og det vil komme mer valgstoff der. Diskusjonene og resultatene vil helt sikkert bli bedre om folk følger med der. Det har også stått (og vil forhåpentligvis komme flere) en del innlegg i Bolsjevik som kan sette diskusjonene i gang.

Vi oppfordrer folk til å diskutere dette seg imellom og med kamerater og venner. Det kan også være en bra sak å

lage frivillige diskusjons- og studiemøter som tar opp forskjellige spørsmål i forbindelse med valget. De kan f.eks. ta opp kommunistenes syn på valget. De kan f.eks. ta opp kommunistenes syn på parlamentarismen og det borgerlige demokratiet, eller diskusjoner om hvor mye ungdommen er opptatt av valget, og hva Rød Ungdom skal gjøre.

I tillegg til dette mener vi at alle lag må diskutere stortingsvalget før ferien. Alle lag pålegges å ha et møte (enten storlags- eller smålagsmøte) om valget innen utgangen av juni. Her er de hovedspørsmåla som vi mener bør tas opp på møtet:

- Er det riktig av AKP(m-l) å stille til valg i år?
- Er det riktig å gå inn for valgfront med andre partier på venstresida og uavhengige folk?
- Hva betyr dannelsen av Sosialistisk valgforbund (SF, NKP, AIK) som utelukker samarbeid med AKP(m-l), for AKP(m-l)s valgdeltakelse?
- Hvor stor vekt skal Rød Ungdom legge på arbeid med valget? Hva skal Rød Ungdom gjøre i forbindelse med valget?

Arbeidsutvalget i
sentralstyret

det er forskjellig på forskjellige plasser. Det er klart at f.eks. folk på universitetet er mer opptatt av valget enn ungdomsskoleelever. Arbeidet til Rød Ungdom vil derfor måtte være forskjellig på plasser der flesteparten har stemmerett og på de plassene de ikke har det.

Jeg tror at de fleste ungdommene på en eller annen måte snakker om valget. På skolen vil det bli snakk om det i en del timer, på jobben vil eldre arbeidskamerater snakke mye om det, foreldre vil snakke om det, og en god del ungdommer snakker om det fordi de sjøl er opptatt av hva de forskjellige partiene står for. Det er likevel ikke det

som opptar vanlig ungdom mest. Jeg mener det ville være forferdelig galt å si at valgarbeidet er det viktigste for Rød Ungdom til høsten. Vi må satse på å utvikle røde miljøer med masse aktivitet og på å reise ungdommens kamp for sine interesser på skolen og i fritidsmiljøene. Vi er helt sikker kommet lenger med å lage en masseorganisasjon med mye aktiviteter og som går i spissen for mange kamper, men fortsatt må det være det vi bruker tid og krefter på. Jeg tror faktisk at dette vil være viktig på steder der folk har stemmerett også, men der må det helt sikkert legges mye mer vekt på valget. Jeg har ikke tenkt så mye over hva som bør foregå der.

Vi som går på skolen, jobber i fritidsmiljøer o.l. kan likevel ikke glemme valget. Jeg kan tenke meg at vi hjelper partiet med løpeseddelutdeling i postkassene, og klistrer opp plakater. Det kan også være fint f.eks. å ta opp valget på en rød fest med en innledning til diskusjon. Kanskje bør vi også lage møter med partiene for å vise hvem som best støtter ungdommens krav, og også gi ut en løpeseddel om dette.

Nå har jeg sagt en del om hva jeg mener. Håper at det får flere til å tenke på dette og til å diskutere. Diskuter med kamerater og venner og skriv innlegg til Bolsjevik om hva du mener om AKP(m-l)s linje i valget, og om hva vi i Rød Ungdom skal gjøre.

Arne

MILJØ:

En ting som ikke har kommet godt nok fram i diskusjonen om omdanninga er den harde stilen som har vært, og er i Rød Ungdom. Jeg har snakka med folk som har meldt seg ut, og hovedgrunnen de har oppgitt har vært den harde stilen.

De orker ikke møtekjøret, maset og stressinga. Og de orker ikke det at man skal være beinhardt og toff, at alt skulle være så firkanta, at man ikke kunne komme fram med personlige problemer

– ikke vise at man var svak. Det var ikke en følelse av at laget var en enhet hvor man kunne kjempe og støtte hverandre. Jeg tror dette gjelder i stor grad enda, og det er jævlig viktig at vi er bevisste med dette.

Hvis man ser på statistikken over folk som søker hjelp hos psykiatere etc., så ser man at den øker raskt, og særlig blant ungdommen.

Dette samfunnet skaper masse mennesker som føler seg utafør og trenger trygghet. Det er en helt sunn og naturlig reaksjon på et sykt samfunn.

Vi må passe på at Rød Ungdom ikke blir et sted der de igjen blir møtt med kulde og liten forståelse. Disse menneskene trenger vi, og de trenger oss, for jeg er sikker på at en revolusjon vil rive vekk grunnlaget til en del problemer.

seksualmoral

Det har vært mye snakk om at gutta undertrykker jenter gjennom sjekkestilen. Jeg mener med »sjekking» at gutta får tak i noen jenter pluss ol pluss seng – hæla i tanket og så over og ut. Nå er det noen jenter som har samme innstillingen som guttene nemlig å få seg en gutt for natta så treffes en kanskje et par ganger etterpå og så er det slutt. Mange har prøvd å løse sin usikkerhet overfor det motsatte kjønn ved å gå beinhardt inn i rollemønsteret så har en hatt mye klaff og fiksa det en ville. Nå er det bare det at alle de tinga en må skjule av seg sjøl for å leve opp til det borgerlige rollemønsteret gjør at mange har vansker med å lage et mer langvarig forhold når en ønsker det fordi det ikke er inkludert i mønsteret.

– Alle er undertrykt i Norge.

– Rollemønsteret: Mannen som aktiv, kvinnen som passivt objekt for jakta.

– En verdsetter ikke hverandre som mennesker men som ting: bryr seg ikke om andres følelser og skjuler sine egne så godt en kan.

– Diskotekstedene og kjønnsideologien i avisene (Dagbladet) og ellers i samfunnet skaper et reaksjonært syn på sex.

– Seksuell utfoldelse er et viktig behov som vi røde må ta alvorlig på.

Altså i den situasjonen vi er som arbeidere, skoleelever eller studenter, hva kan vi gjøre?

Erfaring viser at:

– Et forhold over lengre tid gir mer seksuelt utbytte enn et sjekkeforhold fordi partnerne blir mer sikre på hverandre.

– Sjekking er uttrykk for borgerlig selvdigging: jeg vil gjerne ta deg litt, men ellers vil jeg ikke ha noe ansvar for deg.

Hvordan skal vi bryte rollemønsteret? Jentene må bli mye mer aktive. De må rett og slett organisere »opplegg». Et eksempel: En gutt som var jævlig sjekkete fikk beskjed av en i kvinnefronten om å holde seg til ei jente. (Som ville være sammen med gutten.) Ellers ville det gå ham ille. Hvilke trusler som ble brukt veit jeg ikke, men det skal ikke så mye til. Litt utdriting burde holde. De to lever sammen i dag.

Rollemønsteret må diskuteres av alle. Gutter og jenter må snakke skikkelig ut med hverandre, ikke gå rundt og knurre inne i seg. F.eks. hvis ei jente er interessert i en gutt, men ikke tør å spørre ham om å bli med på Opera eller Sirkus så kan hun spørre kameratene hans om hjelp. En skal huske på at det som regnes som »ok jenter og gutter» bare er de som likner mest på borgerlige glansbilde-normer. Slike tanker kan en bekjempe, men bare gjennom anti-rollemønsterkampanjer og skikkelig praksis.

OK folkens her har jeg kasta fram noen ideer. Bli med og kom med reaksjoner og eksempler på hva dere har gjort.

Vibra

Kjønnsrollemønster: De måtene du blir opplært og innpoda gjennom radio, film, aviser osv. til å oppføre deg på overfor det annet kjønn.

DETTE ER IKKE LAGSMØTE I RØD UNGDOM!

Jeg håper at lagene mer kan bli et trygt og styrkegivende senter for folk i og utafør. At lagene blir et miljø, og en miljøskapende faktor for sine omgivelser.

Folk er splitta opp av konkurransejag, prestisje – og »hold det for deg selv og ikke plag andre» mentaliteten.

Det går mange folk omkring som har mer behov for kontakt, enn å vite om Stalin egentlig var en stor revolusjonær.

Det trengs noen som kan samle folk, gjøre dem trygge og selvstendige, og få dem til å gjøre noe sammen. Og vi som er kommunister burde vel være aktive i dette arbeidet!

Margrete

P.S. Det er ikke meningen å lage et skille som »dere» og »vi». Vi er i samme båt alle sammen.

DIKT:

Dere er mange
En ting skal dere vite
dere som føler dere som tapere
i vårt samfunn

Dere er egentlig vinnere
For deres sinn nekter å fungere
i det iskalde konkurransesamfunnet
som vi i dag lever i

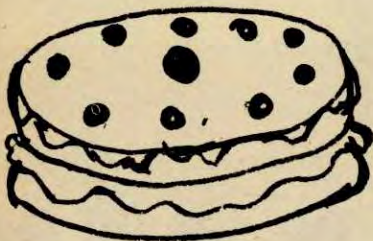
Den dagen skal komme,
Det samfunnet skal komme
der vi kan leve.
Der vi ikke lenger er vinnere eller tapere

–p–

KAKER „ POLITIKK:

Vi har teke arbeidsstilen alvorleg i det siste — og prøvd oss fram i eit par frontar — og i laget.

AKMED'en til dømes. Møte etter møte for 2–3 personar, einkan bli lei av mindre. Ingen greier å sanere gammal gjeld på den måten — så vi fann ut at festmøte med kakeutlodning var tingen. Klart vi skal bake kake sa folk — beint fram lykkelege over å få gjere noko konkret.

Festen samla masse folk. Kort appell om stoda i EEC-kampen skapte debatt rundt bordet. Folk tok lodd på kakene — og etterpå åt dei i lag — slik at alle fekk smake. På nach-spiel etterpå ville nokre lage plakater og ha stand dagen etter — så nokon kunne dra på landsmøtet. Under mottoet »Når pengene i kassen klinger — folk til AKMED-landsmøtet springer» fekk vi dagen etter inn nok til å sende 2 delegater.

Kvinnefronten gjekk også tregt. Politisk plattform — kjedelig å diskutere syns medlemmane. Tenk på det, 1/4 av alle elevane med og så makta vi berre å kjede dei.

Teatergruppe er tingen sa nokre. Og folk fekk jobbe konkret med det dei hadde lyst til. Initiativet blomstra opp. Nokre laga utstilling i bokhandel — andre i eit bibliotek. Det var kjempemoro. Alle prata med folk som kom forbi. Og det dukka opp reklamedamer over alt på skolen — med artige kommentarar. Paroler til 8 mars vart laga. Nokre ville ha spesialnummer av skoleavisa om kvinnesak. Dette førte til loppemarked for å få inn pengar. Nye diskusjonar og entusiasme. Folk er i sving med å skrive til skoleavisa. Vi har det moro i lag.

Men korleis få folk til å bli med i Rød Ungdom-laget? Ein har det jo så fint slik det nå er.

Vi har funne ut at dei fleste kjenner oss Raud Ungdommar som kjekke folk — og drivande i frontane — dei færreste har sett at vi i laget har hatt det moro saman.

Det vi trur vi må gjere er å bli godt

samansveisa sjøl. I staden for å ha to medlemsmøter i månaden kan vi ha eit festmøte — for oss og sympatisørar pluss eit lagsmøte. Vi kjenner kvarandre for dårleg enno —. Og så har vi tenkt å få i gong fotogruppe på skolen. For det er mange som har lyst til å vere med, men ingen kan kunsten å få den i gong. Og vi

skal framleis arbeide med skolesaker, men prøve å få fram at vi i Raud Ungdom arbeider med dette.

Fram for godt kameratskap og kollektiv stil. Da trur vi at folk vil få lyst til å bli med hos oss. Det skal både vere moro og alvor å være Raud Ungdom!

T.T.T

HVORDAN LAGE RØDE FESTER?

Vi var en del folk i storlaget som mente vi burde ha en rød fest. De fleste var enige om det, men noen mente vi ikke kunne ha den før om 1 1/2 måned. De sa vi måtte forberede den godt i den tida.

Vi var enige om at det var fint å forberede den, men vi kunne ikke ha den så seint. Det blei bestemt å ha den ei og ei halv uke seinere.

En del folk som var med på grunnsirkel tegna og hang opp plakater. Det betydde ikke bare at vi fikk spredd at det skulle være fest, men også at en del folk hadde det goy en kveld mens vi holdt på. Noen andre lagde og delte ut løpesedler. Det viktigste for å få folk til å komme var nok likevel at vi snakka med så mange som mulig.

Opplegget for festen var at vi hadde en platespiller med bra musikk, en kort appell om ungdomsforbundet og hva vi mente skulle skje i tida framover når det gjalt organisasjonen, og en gutt i laget sang noen viser og leste et par dikt. Sjølsagt hadde vi også et bord der folk kunne få kjøpt brus, Røde Garde og studiesirkler. Lokalet hadde vi pynta med noen plakater og røde flagg. Noen hadde også skrevet et par veggaviser som de hang opp.

Festen blei en kjempesuksess. Det kom litt over hundre folk, så lokalet blei stappfullt. Det var litt vanskelig å få i gang dansen. Mange hadde lyst, men turde ikke. Men da vi satte på Fanitullen og lagde ringdans, blei det fart på sakene. Det blei en del prat rundt bordene etter apellen, men vi må tenke mer på hvordan vi skal få diskutert med dem som er mest interessert.

I apellen blei det sagt litt om at vi hadde tenkt å sette i gang med rød teatergruppe og visegruppe. Vi oppfordra folk til å melde seg på det og grunnsirkler. 15–20 folk som vi aldri før hadde vært i kontakt med meldte seg på. Noen kom også og sa at de ville lage plakattegnegruppe. Kvelden var så absolutt vellykka. Nå er det bare opp til oss å følge opp slik at teatergruppa kommer i gang osv.

Hele laget fikk med en gang en entusiasme vi ikke har hatt på lenge. Vi bestemte at vi skulle ha rød fest hver 14. dag og seinere kanskje hver uke.

Neste fest blei nesten like vellykka som den første. Nå hadde vi et band som spilte, og så viste vi lysbilder og snakka om en husokkupasjon vi hadde hatt for ett år siden. Jo, nå er vi godt i gang med å lage et rødt miljø.

Arne — Akershus.

Jeg synes Tores artikkel («Bergens-trotskistene») i forrige Bolsjevik var overflatisk og lite saklig. KAG er faktisk ikke trotskister, derimot har de en del trotskistiske tendenser. De er få, men det betyr ikke nødvendigvis at de er sekteriske. Tvert imot har gruppa (dessverre) hatt en god del utadvendt virksomhet. Hets av typen »liten sekterisk klikk» og »ikke forstått virkelighetens verden» pluss en antydning om at de ikke kan ha vett i hue tjener VERKEN til å overbevise KAG-folka om sine feil ELLER til en fruktbar diskusjon om motsetningene i bevegelsen. — Så hva er vitsen?

Jeg har etter mye diskusjon — kommet til at KAGs linje stort sett er gal. Denne diskusjonen har jeg og andre hatt stor nytte av. Derfor mener jeg at det særlig overfor nye medlemmer er viktig med en grundig presentasjon og imøtegåelse av KAGs ideer. Det er dessuten en bra måte å vise at KAG tar feil når de snakker om at ml-rørsla er preget mer av »bekjennelser» enn av saklig diskusjon. Tores innlegg var dessverre snarere en bekræftelse.

Stalin-spørsmålet — der Tore bare gjentar kjente argumenter — bør opp til diskusjon i hele Rød Ungdom, vi har fordobla oss siden 1972 — og når tok vi

opp Stalin sist? Resultatet av denne diskusjonen må bli en SJØLSTENDIG analyse av Stalin. Hva det albanske kommunistpartiet og Kinas kommunistiske parti mener er ikke nok. Jeg mener nå at Stalin virkelig forsvarte proletariats stat under vanskelige forhold, men det var faktisk diskusjonen med KAG som fikk meg til å prøve å sette meg inn i sakene sjøl.

Altså: unngå hetsing, også i diskusjon med tidligere ml'ere. Vi må holde oss til politiske argumenter: har vi en riktig politikk, vil vi helt sikkert vinne.

Knut, Oslo

SPLITTETSELSEN

I BERGEN.

kritikk av

sentralstyret

En gang i februar ble jeg spurt av et SF-medlem hva jeg hadde å si til splittelsen i Bergen. Det eneste jeg kunne svare var: »???», og anta at det var en overdrivelse. Var det bare en eller annen enkelt person som hadde forlatt bevegelsen?

Men blant medlemmene våre gikk det en del rykter om at det virkelig var en splittelse. Likevel kom det ingen fra sentralt hold som kunne bekrefte/avkreftede ryktene.

Jeg ble faktisk spurt av en annen SF'er, før Klassekampen av 7. mars kommer med en artikkel om splittelsen i SUF(m-l)s studentlag i Bergen og at Kommunistisk Arbeidsgruppe er dannet.

Fortsatt får vi ikke vite noe fra sentralt hold. Så kommer endelig Bolsjeviks aprilnummer hvor vi får vite at midtsideartikkelen i forrige nummer var om denne splittelsen, og at det har vært sommel med det stoffet som skulle inn om denne saka til dette nummeret.

Det gjør ikke saka stort bedre at Tjen Folket, medlemsbladet til AKP(m-l), kommer med en artikkel om splittelsen i en av Rød Ungdoms grunnorganisasjoner, før medlemmene av ungdomsforbundet kjenner saka.

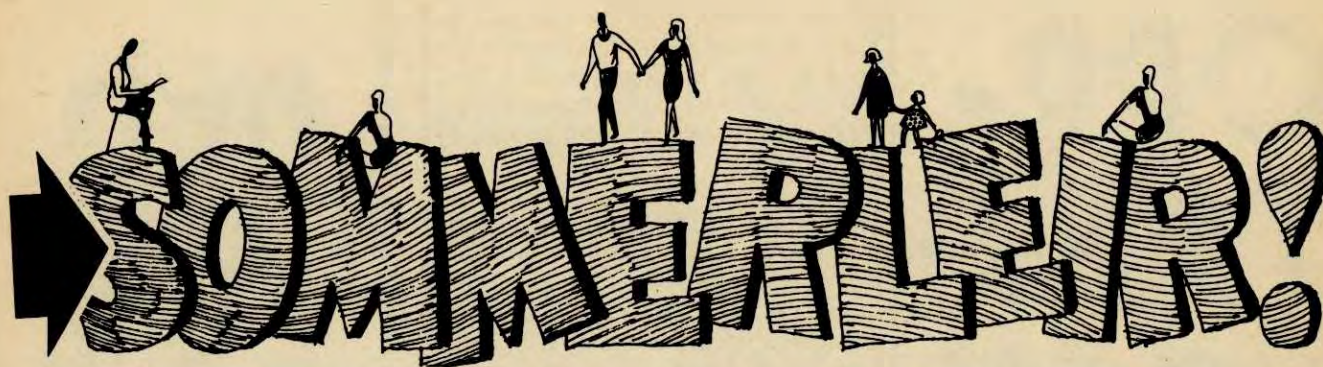
Kampen mot Høi-gruppa ble ført i form av en massebevegelse. Alle medlemmene visste hva som var forskjellen på oss og Høi-gruppa før splittelsen kom. Da hadde vi hatt gode demokratiske diskusjoner i lang tid. Vi kom styrket ut av denne kampen. Dette er et eksempel på at politisk kamp styrker bevegelsen innad. Jeg synes behandlingen av denne splittelsen bryter med de fine tradisjonene fra kampen mot Høi-gruppa.

Det var vanvittig at et SF-medlem visste om saka før vi sjøl gjorde det. Vi har blitt for dårlig informert. Sjøl om krigskommunisme og papirmølle skal bekjempes burde det blitt laget et skriv om splittelsen.

Så litt om behandlingen av sjølve saka: Jeg mener det er viktig at det blir diskusjon om de motsigelsene det ble brudd på, og at flest mulig tar del i debatten. Så vidt jeg vet er det fortsatt medlemmer i Rød Ungdom som er enige med utbryterne. Disse bør også få rett til å fremme sine synspunkter. Enda om de står for »en forvirret og sekterisk politikk» som Klassekampen skriver kommer det vel noe riktig kritikk fra dem også, og den bør vi gjøre oss nytte av.

Jeg foreslår at det som gruppa har gitt ut blir trykket opp av oss og forsynt med kommentar fra RU, slik som KFML behandlet splittelsen med Baudegruppa i Sverige. Dette vil være mye bedre enn å sende ut et hefte fra sentralstyret der alt er »ferdig-tygget» på forhånd. Massene er de virkelige heltene, og demokratiet er hjørnesteinen i bevegelsen vår.

Tobias i tårnet Oslo

Du skal vel på sommerleir? Ja, i år skulle mulighetene være godt tilstede for å samle riktig mange på våre leirer. Det blir 8–9 leirer rundt om i landet, en for

Troms/Finnmark, en i Nordland, en i Trøndelag, en på Møre, en ved Bergen, en på Tromøya ved Arendal, og to på Håøya i Oslofjorden. Kanskje blir det enda flere.

REVOLUSJON I NORGE

Vi som steller med sommerleirene har diskutert litt hva vi bør ta opp som viktige diskusjonsemner i år. Vi er sjølsagt klar over at de uformelle diskusjonene ved teltåpningen eller leirbålet er de viktigste, men vi mener det er riktig å stimulere til å få diskutert viktige spørsmål for ungdommen og for ml-bevegelsen, noen »hovedtemaer».

Vi har tenkt oss at spørsmålet om »Revolusjonen i Norge» er viktig og bør være hovedtema og gå igjen på alle leirene. Som viktige bi-temaer tenker vi oss å ta opp ungdommens miljø og kultur slik leirdeltakerne kjenner den og diskutere klassekampen og klasseinnholdet i disse. Dessuten mener vi alle leirer bør ta opp hvordan Rød Ungdom fungerer, hva vi står for og hvordan det bør være i framtida, slik at også ikke-medlemmer på leirene kan få svar på en del av de spørsmålene de har, og slik at vi kan få lagt opp litt for arbeidet framover.

LOKALE INITIATIV

Ellers mener vi det bør legges opp til diskusjoner og seminarer ut fra lokale behov og interesser. Dette bør forberedes i sommer hvis det er mulig, kanskje forberede innlegg til leiraviser, en innledning på seminar eller en sketsj i sommer.

MER ENN MØTER

Ingen av oss tror vel at en leir som hovedsaklig består av store møter og vektige innlegg gir det beste politiske utbyttet. Det beste utbyttet får vi hvis vi lager leirer der alle trives og alle kan få vist det beste av seg sjøl. Derfor er

kultur, idrett og kameratslig samvær viktig, derfor er også demokratiet og sentralismen viktige forutsetninger for en vellykka leir. Vi hadde stor framgang i fjor, de som var på leire i fjor bør fortelle nye kamerater hvordan de opplevde det.

FÅ MANGE MED

Leirene er med på å lage en rød sommer. Ikke bare medlemmene av Rød Ungdom har krav på å få en rød sommer. Vi må sørge for at også andre progressive blir med på leirene. Det blir ikke dyrt, ca. 150 kroner for de som har så mye, og 75 kroner for de som ikke har. For de fleste blir det ganske greit å reise, siden det er leirer over hele landet.

Leirene går stort sett i august, før skolen begynner. Sørg for at venner og kjenninger tar med sommerleiren når de planlegger sommerferien.

SKRIV TIL OSS

Hvis du lurar på noe, eller har synspunkter på opplegget, ber vi deg om å skrive. Har noen erfaringer fra i fjor som de vil bringe videre, tar vi også imot dem med takk. Vi er interesserte i å diskutere dette!

Skriv til: Rød Ungdom, Boks 33 Tåsen, Oslo.

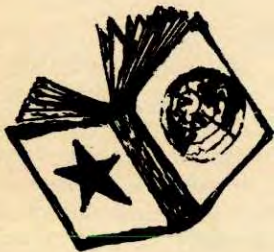
Sommerleiransvarlig

I Røde Garde som kommer i slutten av mai, vil det være mye om sommerleirene. Dette nummeret skal selges for 50 øre, og vil også inneholde en plakat som kan slås opp der opplysninger om leirene vil bli gitt.

Bestill ekstra mye av dette nummeret, hvis dere klarer å selge fler!

Sommerleiransvarlig

OPP- TAKS- KRAV

Når jeg leser i Bolsjevik om de forskjellige »krava» som nå stilles for å bli medlem av Rød Ungdom blir jeg noe betenkt. Bør vi ikke i det minste kunne forlange et visst minimum av innsats og teoretisk viten om marxismen-leninismen for å kunne bli medlem? Det skal vel ikke bare være gøy?

Rett nok skal AKP ta seg av det arbeidet som naturlig tilfaller partiet og vi arbeider blant ungdommen, men må vi nødvendigvis bli så konturløse som mye tyder på nå? Nå får vi en masse medlemmer som knapt vet hva vi står for. Det er tilstrekkelig å stille opp på et møte nå og da, sies det. Hvordan skal man da kunne vite hva som er Rød Ungdoms politikk om man ikke deltar i diskusjonene? For vi skal vel være en politisk organisasjon, ikke sant? Av og til får jeg følelsen av at det kun skal bli ei gruppe som har fester og morro sammen, i kommunistisk regi. Slik kan vi nok trekke mange med oss, men vi kan ikke bli en maktfaktor blant ungdommen slik SUF var? En organisasjon som kan ta initiativ og trekke folk med seg på aksjoner (Et sted å være, skolepolitikk etc. etc.). Som kan påvise hvordan vi (ungdommen) undertrykkes.

Dessuten: uten deltagelse i teoretiske diskusjoner og skoling kombinert med praksis – hvor lett vil ikke avvik av ymse slag og/eller faren for splittelse oppstå?

Knut, Telemark

Den perioden vi nå kommer til å gli inn i, kommer til å bli en meget viktig periode. Skal vi virkelig klare å gjøre Rød Ungdom om til en kommunistisk masseorganisasjon, må omdanninga gå foran.

Etter 1. mai er det sommerleirene som står for tur. Nå når det er dannet et nytt kommunistisk parti, er det ungdommen vi må trekke med på leirene, dvs. at hele leiropplegget må være tilpasset ungdommen. Jeg mener det er feil å legge opp den politiske sida av leiren på en

SOM- MER- LEIR!

sånn måte at f.eks. ungdomsskoleelever går trette. Det gjelder å unngå mindre nødvendige gruppediskusjoner. Det er mer viktig om en ungdomsskoleelev kan reise hjem fra leiren med klare linjer og erfaringer om husokkupasjon, enn om vedkommende kan gå rundt i skolegården og forsvare Stalin som en stor revolusjonær. Det som det bør legges vekt på er klare og lettfattelige analyser om ungdommens problemer, skolen, erfaringer fra interesskampen o.l.

Vanlige folk drar som regel på leir om sommeren for å slappe av og ha ferie. Derfor gjelder det å skape et skikkelig miljø på leirene. Vi må mobilisere mange til teatergrupper, visegrupper osv. Viktig er det å fremme politikken gjennom andre ting enn utelukkende diskusjoner i ett sett, f.eks. gjennom sketsjer, lysbilder o.l.

Sommerleirene er en av våre viktigste rekrutteringskilder, og nettopp derfor bør omdanninga settes sterkt ut i praksis her. La sommerleirene bli til store og slagkraftige leirer av og for ungdommen.

Sigmund (Per)

NED MED ROT

En betingelse for å kunne styrke økonomien nå er at hvert storlag har en økonomiansvarlig. Mye av de økonomiske vanskelighetene laga har med økonomien i dag kommer av at den har vært sterkt underprioritert i forhold til andre mer »politiske» oppgaver. Den som har hatt ansvaret for økonomien har hatt store oppgaver i tillegg og bare gjort et løft hver gang det har vært krise. Medlemmer har lagt ut mye penger fra egen pung osv. for å løse de økonomiske vanskelighetene.

Jeg vil foreslå to viktige oppgaver for økonomiansvarlig i et storlag:

- 1) Samle inn kontingent og gaver til sentralstyret regelmessig.
- 2) Sikre storlagets egen økonomi:
 - a) bygge opp et fond som kan brukes til å betale Røde Garde forskuddsvis når det kommer i posten, betale Oktobermaterieell kontant.
 - b) skaffe laget penger til egen virksomhet, som f.eks. arrangement av åpne røde fester, visekvelder, investering i stensilmaskiner, nedbetaling av gjeld. En del sånne saker kan dekkes gjennom støtte fra kommunen (undersøk mulighetene). Penger kan også skaffes gjennom utlodning av progressive plater, Røde Garde-abonnement, Oktoberbøker osv. Innsamlinger på åpne møter, stand.

Omdanninga vil kreve at vi har orden i økonomien etter hvert som vi gjør framgang. Disse ideene jeg har lagt fram her bør vi diskutere både lokalt og i Bolsjevik.

– Økonomien må ikke hindre oss i omdanninga!

Økonomiansvarlig

Ø
K
O
N
O
M
I

Sentralstyret ser det som en viktig oppgave å styrke økonomien sentralt og for laga lokalt. Omdanninga vil stadig sette større krav til at vi har økonomien i orden.

Vi starter her en sosialistisk og kameratslig kappestrid mellom laga for å styrke og skape orden i økonomien vår. Vi har begynt en diskusjon med han som er økono-

miansvarlig som kommer med en del ideer her i starten. Vi vil følge opp dette med distriktsstyrene og storlaga og i Bolsjevik. En brei diskusjon i forbundet vil knytte økonomien sammen med de politiske oppgavene våre og sikre oss at mange nye planer kan settes ut i livet. Vi overlater pennen til økonomiansvarlig.

Sentralstyret

Har du noen gang lurt på hvorfor sentralstyret ikke sender popband, visesangere og politiske taler til det stedet der du holder til. Kanskje de kunne hjelpe dere med en teaterinstruktør til å lage et politisk bra stykke som kunne vinne ungdommen på hjemstedet ditt for sosialismen!

Du tenker kanskje dette koster penger – Ganske riktig! Og hvem skulle skaffe pengene. Vi har stelt oss slik at vi ikke får penger hverken fra skipsredere eller bankdirektører (gudskjelov). Altså bærer vi helt alene ansvaret for å få en god økonomi.

Sentralstyret og organisasjonskomiteen må stadig sende folk på reiser rundt omkring i landet, og vi vil gjerne holde møter med folk fra hele landet. Sentralstyret (folk fra hele landet) skal gjerne holde møter osv. Dessuten koster det penger å gi ut Bolsjevik. Dette og mange andre utgifter gjør det dyrt og drive Rød Ungdom, derfor må vi styrke økonomien.

Hvordan drive økonomien i en kommunistisk organisasjon?

En kommunistisk organisasjon må basere seg på sjølberging, det betyr at økonomien må baseres på medlemmenes økonomi gjennom medlemskontingenten, gaver, innsamlinger osv. Men vi har også virksomheter som kan dekkes gjennom å søke staten og kommunene om støtte (som det er store muligheter for) f.eks. til turneer med visegrupper, foredragsholdere, innredning av Rødt Ungdomshus, lønninger til kamerater som kan drive disse virksomhetene på heldag. Ved å holde seg til disse prinsippene, stole på egne krefter og ta imot det vi kan fra stat og kommune, hindrer vi at staten kan legge ned organisasjonen vår ved å skru av pengestrømmen. De kan stanse turneer og andre utadvendte virksomheter, men aldri det indre liv fordi det er basert på medlemmenes egen økonomi, og vi blir ikke avhengig av statstilskudd.

Betal kontingenten på forskudd hvert kvartal

Sentralstyret har nå omtrent fått inn all kontingent for 1972, men for 1. og 2. kvartal i år er det lite som har kommet inn. Det er et alvorlig hinder for sentralstyret å sette i gang sine planer når kontingenten kommer inn så langt på etterskudd.

NB: Kontingenten skal betales på forskudd!

INNSAMLINGSKONKURRANSE – styrk sentralstyrets økonomi!

Det er også medlemmer som har råd til å betale litt mer enn kontingenten. Enkelte lag samler inn møtepenger, 50 øre, 1 krone eller mer som medlemmene betaler på hvert møte. Tidligere i forbundets historie ga medlemmene en del av lønna som de tjente på sommerjobben, jeg tror dette er bra ting å utvikle fordi det er små løft som ikke knekker pengepungen – og som kan gi store summer i gaver til forbundet.

For å styrke den sentrale økonomien starter sentralstyret en sosialistisk og kameratslig kappestrid mellom laga om hvem som kan samle inn flest penger til gaver til sentralstyret. Gode ideer som kan hjelpe til å styrke økonomien blir også tatt med i kappestriden og belønnet. F.eks. hvordan kan vi drive Rød Ungdomskafeer, samle inn flasker, filler o.l. Dessuten må vi ta i betraktning at det er forskjell mellom et universitetslag og et ungdomsskolelag.

Hver måned vil sentralstyret sette opp en »Rød Ungdomsfane» til det laget som har samlet inn mest og kommet med de beste ideene. Storlagene vil få høyere beskjed om hvordan de skal sende inn resultater og innsamlete penger.

– Sett i gang å samle penger og finne på lure ting som kan styrke økonomien, lokalt og sentralt.

– La hundre blomster blomstre. Tusener av Rød Ungdommer tenker bedre enn noen få i Oslo.

Økonomiansvarlig

R
Ø
D
U
N
G
D
O
M
S
F
A
N
E

N.B.

VIKTIG:

RØDE
GARDE
HAR
ØKONOMISKE
VANSKELIGHETER.

VÆR
NØYE
MED
INNBETALINGENE!

ØK
SALGET!

OPPROP TIL DET NORSKE FOLK!

I protest mot navnevedtaket fra SUF(m-l) til Rød Ungdom har vi besluttet å danne vårt eget forbund. Det skal hete N.SUF(m-l) eller NS UF(m-l) – hvilket betyr: Norsk sekterisk ungdomsforbund (marxist-leninistene). Det skal ta vare på de beste av våre ærerike tradisjoner.

§1. **Opptakskrav:** Alle medlemmer må ha gått grunnsirkel. (Ny sirkel på 25 hefter er under utarbeidelse.) Alle medlemmer må gå på minst 1 møte pr. dag. Opptaksprøven er skriftlig, med innlagte fysiske øvelser og foregår på Krokskogen. Du må ha vært erklært marxist-leninist i minst 3 år og du må være av reineste arbeiderfamilie.

§2. **Kvinner:** Kvinner opptas kun som støttemedlemmer.

§3. **Sex:** Påbudet om sexuell avholdenhet på møtene vil bli opphevet, da dette kunne hindre medlemsøkning.

§4. **Arbeidsform:** Vi er foreløpig bare en person og vil derfor kunne arbeide fritt i de eksisterende ml-organisasjoner uten at man kan beskyldte oss for fraksjonering.

§5. **Møtene:** Møtene avholdes i kantina på det samfunnsvitenskapelige fakultetet, Oslo Universitet.

§6. **Demokratisk sentralisme:** All makt utgår fra piskene.

§7. **Stilen:** Vi har ikke brus og boller på møtene. Heller ikke kaffe og ertesuppe. Men salta kjøtt og blodsuppe (vi er nemlig ikke omdanna!).

§8. **Analyse av Rød Ungdoms såkalte »omdanning»:** Vi har undersøkt Helge Øgrims klassebakgrunn og tror han er agent for frelsesarmeen!

§9. **Stalin:** Motto: »Den som ikke digger Stalin må dø (asså)!»

§10. **Klasseanalyse:** Småborgere og teologistudenter skal hives i dass!!!

Oslo 1/4-73

Peder (medlem)

Petra (støttemedlem)

SVAR FRA ET OMDANNA LAG

(ved onkel Kjeck og tante Grei)

Det var en gang for lenge, lenge, siden at Røde Ungdommene ikke var snille og pene som nå. Men det var vonde tider og de skal aldri, aldri komme igjen.

(snipp, snapp, snute)

Viktig melding fra K&Gs (Kjeck og Grei's) sentralstyre:

Vi har funnet ut at den gamle studiesirkelen var altfor vanskelig og inneholdt for mye tung politikk. For framtiden skal vi studere Torbjørn Egners lesebok. Den er riktignok ikke så veldig politisk, men det er jo miljøet som er viktigst.

for sentralstyret
Peggy von Trechow

Tom kom inn i en saloon i Whyoming, bestilte en drink og sa: — Nixon er ei merr!

Tom ble øyeblikkelig slått ned av sin sidemann. Han reiste seg igjen, bestilte en ny drink og sa: Jeg mener faktisk at presidenten er et politisk øk.

En annen mann rappet øyeblikkelig til Tom.

— Si meg, sa Tom, da han stablet seg opp. — Er dere alle Nixon-tilhengere?

— Nei, vi er hestehandlere!

Hva slags folk er egentlig de som sitter i »sentrale organer». Man forestiller oss dem som politisk ner og ikke som mennesker av blod. Vi tror derfor at det kan verdi å presentere noen sentrale ikke bare hva de mener om men også som personer. Få til de lage kjendisintervju er vanskelig her er i alle fall et forsøk:

Hvorledes har det seg at du er blitt marxist-leninist?

— Det er vanskelig å si, vet ikke. Oppveksten på Majorstua har nok hatt litt å si. Klassemotsetningene var ganske skarpe på folkeskolen. Folk ble driti ut osv. Da jeg var yngre fulgte jeg alltid godt med. Lærte en del av å »gå på gata» i Oslo også. Så ganske mye urettferdig politivold.

Gått på gata i Oslo?

— Ja, etter at jeg slutta på gymnasen (etter ca. 3 mnd.) vanka jeg ca. 1 1/2 år i stoffmiljøer. Når du kom til stoffmiljøet ble du på en måte tatt imot som likemann. Ingen spurte om deg og ditt. Overflatisk kunne miljøet virke OK.

Hvorfor brøt du med narkotikamiljøet og kom med i SUF.

Etter hvert så en all faenskapen. All snytinga, stjelinga og tystinga osv. Tror faktisk det var mer tråkking på hverandre der enn andre steder. Også var det dønn kjedelig i lengden.

— Om miljøet ble dårligere med tida eller jeg eldre vet jeg ikke. Det ble jo litt kjedelig i lengden. Noe jeg ikke reagerte på da, men som jeg ser nå er at miljøet avla forakt for folk. Det var på den tida da folk ble slått ned pga. langt hår. Har opplevd det selv et par ganger. Alle som ikke var med i miljøet ble oppfattet som dumme. Sånne innstillinger henger sikkert igjen.

Hva har du drevet med i organisasjonen siden du kutta stoffmiljøet og ble SUF'er?

helge

agrum

Personlige data:

Født 1951
Akademiske foreldre
Vokst opp på Majorstua i Oslo
Skolelys på folkeskolen
Lyset brant dårligere på realskolen og
sluknet etter 3 mnd. på gymnaset.
Senere arbeid:
1/2 år som postbud
1/2 år som nattevakt
1/2 år på Frydenlund bryggeri
pluss en mengde småjobber
1 år på forlaget Oktober hvor han
jobber enda.

— Alt mulig. Jobba på alle plan i organisasjonen. Fra å bygge opp smålag til å være i sentralstyret.

Hva er du opptatt av når du ikke jobber eller er formann i Rød Ungdom?

— Som naturlig er er jeg først og fremst interessert i kampen mot stoff. Kjenner mye folk som bruker stoffer. Rød Ungdom burde få mer fart på seg på det området. Vet ikke hvordan, men alle kan ikke behandles likt. Et miljø hvor folk blåser 2 ganger i måneden kan trekkes med i politisk arbeid. Så kan en løse stoffproblemet etter hvert. Med disse er ikke stoff nødvendigvis den første tingen å ta opp. Andre miljøer er helt nedkjørte på sniffing og harde stoffer. De jeg kjenner synes det er for jævlig, men er for grodd fast til å komme ut.

Den andre viktige saken er å hindre etablering av mafia. Den storkontrollen den har i Kjøben er for jævlige. Der kan den holde speedstoffer borte i 10–12 dager og så sende ut morfinbase billig. Så vidt jeg vet har antallet sprøytenarkomane i Kjøben øket fra 10–15 000 til ca. 60 000 siste år. Skal vi hindre dette må vi mobilisere de narkomane selv. Vi må ihvertfall slutte å se på stoffmisbrukere som noen rare utskudd. Vi må ha folk som jobber i miljøet hele tida.

Hører mye på plater. Liker mye forskjellig, men er ikke flink når det gjelder klassisk. Liker bra blues, rock, alt mulig. Vi trenger flere bra rockeband. Det er bra med viser, enkelt, men det holder ikke. Trenger også musikk med mer driv — som braker litt mer. Vi må jobbe med rockeband for å få dem til å spille rød rock, delvis lage egne låter, ikke bare spille 57-plater. Det er mange eldre og noen unge som synes 57-platene er ok, men musikken har utvikla seg siden 50-åra.

Hva liker du å lese?

— Eldre arbeiderromaner. Mye av det beste er utgitt på Falken forlag. Særlig russiske romaner har de mye av.

Danskene har også mange bra forfattere jeg liker å lese: Martin Andersen Nexø, Hans Kirk osv.

Og finnen Vainö Linna: Ukjent soldat, Opprør, Høyt mot nord, sønner av et folk, er gode romaner.

Ellers er jeg ikke noe typisk hobby-menneske. Her dessverre nesten ikke drevet idrett i det siste. Nå går det meste av tida til lesing og høre litt på plater og sånn.

Hva syns du om å gifte seg?

— Er tilhenger. Ikke i den forstand at jeg synes det er galt at folk bor sammen uten å være gift. Har gjort det selv noen ganger. Når folk har bestemt seg, er det bra å gifte seg. Det gir kvinnen større rettigheter. Har tenkt å gifte meg snart.

Syns du organisasjonen vår har forandret seg mye siden du kom med.

— Jeg kjenner Oslo best. Det er mye nytt her. Mange flere yngre folk enn før. Flere ferske folk i styrene. Det er viktig at folk setter i gang å gjøre noe politisk på egenhånd, og at de har tillit til at de kan gjøre noe riktig sjøl.

Vi som har vært med en stund, må innse at organisasjonen virkelig har forandra seg. Det går ikke lengre an å gi en kort beskjed og så regne med at hele »maskineriet» virker av seg sjøl.

Hvordan er stilen? Går det bra med omdanninga?

— Jeg har inntrykk av at en klar forbedring er i vente. Folk har ikke så stive møter, men tar opp mer interessante ting. Mange folk har begynt med røde fester. Det synes jeg er flott.

Kan det bli for mye rød festing?

— Det er jeg ikke redd for. Folk får erfaringer av det. Uorganiserte glir ok. inn i miljøet. Dessuten utvikler røde fester kulturen. Det er også galt å advare mot noe som så vidt har kommet i gang. Men det er andre ting som også er fine, sånn som hytteturer ol.

Hva driver sentralstyret med nå?

— Har stilt som oppgave å få erfaringer med røde miljøer. Det betyr ikke å gå på, men å være med på å arrangere. Vi diskuterer mye. Viktig diskusjon om hva Rød Ungdom egentlig er.

Det blir hevdet at det er for snevert miljø i Rød Ungdom, vi må gå inn i fritidsklubber osv. Er ikke uenig i det, men tror at det i dag er viktigst å legge om i Rød Ungdom og gi tilbud innen og utad i organisasjonen. Skal diskutere det videre og det er flott at flere bidrar i diskusjonen.

Nå har vi ikke plass til mer.

— Bra jeg skal hjem å lage grøt. Det er min dag i huset i dag. (Grøt er billig og godt.)

Sol.

HJEM I FERIEEN?

Dette er en artikkel som angår alle som går på skole, arbeider eller studerer et sted og bor et annet, m.a.o. alle som skal reise hjem i sommerferien.

Røde Ungdom er i dag en landsomfattende organisasjon med lag i alle fylker. Det er et fasttømret organisasjonsnett vi har, men det er enda mange steder vi ikke har verken lag eller kontakter selv om det sikkert er sympatisører der.

Det vi trenger er Rød Ungdom-enheter på alle steder i landet, men vi kan ikke utelukkende stole på at folk kommer og ber de kameratene de har om å få danne et lag eller at de skriver til Rød Ungdom for å få kontakt. Vi må ta initiativet overfor folk, hjelpe dem med erfaringene vi har osv. for å få satt i gang organisert arbeid rundt om.

Der du kommer fra er det sikkert mange progressive som du kan ta skikkelig kontakt med, diskutere Rød Ungdom med og organisere i Rød Ungdomlag der kameratene er villige til det.

For å få folk entusiastiske er det viktig å bibringe med så mye erfaringer fra det som er gjort som mulig. Gi kameratene ideer og perspektiver på hva Rød Ungdom driver med og hva som er målsettinga med arbeidet i Rød Ungdom.

Det er helt nødvendig at Rød Ungdom sin propaganda spres. Ta med deg en bunke Røde Garde under armen når du reiser. Det vil også bli laget en presentasjonsseddel om Rød Ungdom, denne kan du vel spre i masseomfang på hjemsplassen din?

Hvordan hadde det f.eks. vært å arrangere et åpent møte i bygda etter å ha hatt en presentasjonsstand der?

Det viktigste for oss er imidlertid å få kontakter over alt der det drar folk til i ferien. Kanskje kommer en eller to kamerater fra andre steder i landet, da kan jo de trekkes med i arbeidet med å få sving på mobilisering til et åpent stiftelsesmøte i bygda.

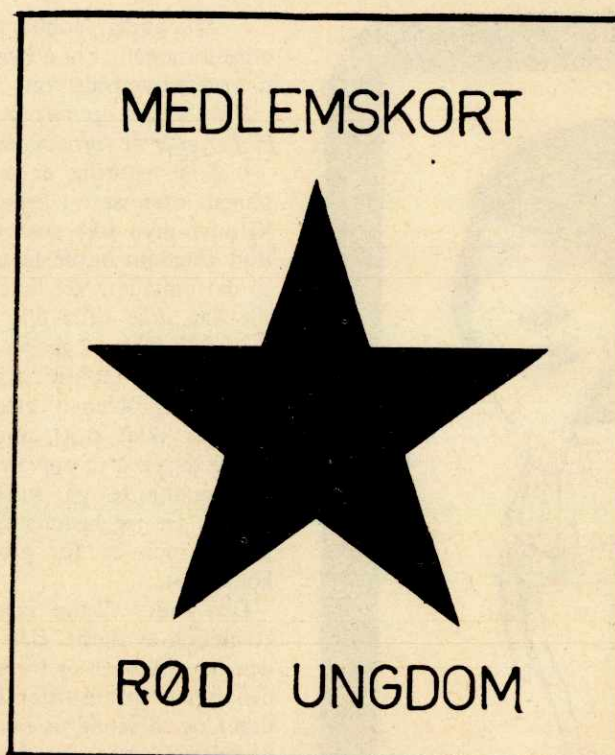
Vi mener at alle kamerater som reiser

hjem i sommerferien må gjøre et eller annet for å få sving på Rød Ungdom-arbeidet på hjemsplassen sin. De kontaktene dere klarer å skaffe, eller de lagene som blir dannet i sommerferien må organisasjonskomiteen få beskjed om slik at vi kan opprettholde kontak-

ten og hjelpe de nye lagene.

Det betyr at dere må gi beskjed til oss om hva som er gjort, gi oss navn på kontakter og nyopprettede lag osv. Alle rapporter, navn, kontakter og/eller andre hint kan dere sende de vanlige kanalene til sentralstyret.

Organisasjonskomiteen

Tidligere hadde vi medlemskort i SUF(m-l), men slutta med det av sikkerhetsmessige grunner. En mente at folk mista medlemskortene, andre folk kunne se at de hadde o.l.

Vi mener at det nå er riktig å ha medlemskort igjen. Det er på en måte et bevis for at du er medlem. Vi tror mange folk ville synes det var fint å ha et medlemskort for Rød Ungdom. Det har også en del å si for nye medlemmer. Når folk melder seg inn, f.eks. på en rød fest, får de samtidig et flott bevis for at de er medlem, og føler seg mer tilknyttet organisasjonen enn om de bare hadde fått beskjed om at de nå var medlem av Rød Ungdom. Vi tror heller ikke det har noe viktig negativt ved seg. Så lenge vi ikke har sentrale arkiver med medlemskortene er det ikke noen fare for sikkerheten.

Medlemskortene vil bli tilsendt dere seinere.

Sentralstyrets arbeidsutvalg

Et svar til »to vestlendinger».

»To vestlendinger» forteller om vanskelighetene på stedet deres med å drive et godt ungdomsarbeid når de samtidig må gjøre alle de oppgavene som er partilag vanligvis gjør. De lurer på om det er riktig å danne partilag nå.

Jeg vet ikke hva som er riktig på deres sted, det kan bare de som kjenner stedet avgjøre, med hjelp fra ledende folk i AKP og Rød Ungdom. Men her er mine erfaringer:

AKP er viktigere en Rød Ungdom. Har en folk som er kommet over sin tidligste ungdom (18), som kjenner kommunismen og er villig til å kjempe for den, og dessuten er solide folk som kan skaffe seg tillit på stedet? Da tror jeg det som oftest vil være riktig å danne AKP-lag.

Dere er redd for hvordan Rød Ungdom vil klare seg når ledende folk går over i partiet. Der jeg bor gikk ca. 30

medlemmer eller halvparten av ungdomsforbundets medlemmer på stedet over til Partiet i løpet av noen få måneder. Det var mest arbeidere, funksjonærer og elever på en høyere skole, alle over 20 år. Dette styrka både partiet og ungdomsforbundet. I ungdomsforbundet fikk unge og dyktige folk store oppgaver som kunne utvikle dem og nye kom snart til, så de i dag er like mange og sterke som for et 1/2 år siden.

Samtidig kunne partiet ta på seg nye og store oppgaver. Selv var jeg den eneste av de eldre som ble igjen i ungdomsforbundet damtidig som jeg ble tatt opp i partiet. Slik kunne jeg overbringe partiets erfaringer til ungdomsforbundet. Så snart Rød Ungdom hadde fått mer erfaring (1/2 år) trakk også jeg meg ut. Det lønner seg stort sett å trekke en del folk over fra Rød Ungdom hvis de er modne for det.

Dobbeltmedlem

OM
Å
DANNE
AKP-
LAG!

HVA
SKAL
EN
LAGS-
FORMANN
GJØRE?

En nyvalgt storlagsformann har bedt oss om å skaffe stoff fra folk med erfaringer, og hvordan smålag og storlag skal ledes.

Vi har latt en avgått storlagsformann svare. Av plasshensyn tar vi bare med litt av svaret, men kommer gjerne tilbake med mere stoff i neste nr.

Spørr! Lytt!

Skaff deg en god oversikt

Vår oppgave som kommunister er å tjene det folket vi hører til. Redskapet til å klare det er den kommunistiske teorien, utenom dette fins ikke noe tryllemiddel ... Nei, stopp litt – jeg tror det gjør det, ikke noe mystisk og genialt, men et ganske enkelt tryllemiddel: Still spørsmål! Hva mener folk at fritidsklubben er stengt på søndag? Hvorledes klarte dere å ta opp jente-undertrykkinga på festen på lørdag. Hvilket kjennskap har elevene til mønsterplan og 5-dagersuke? Var lags-avisa forståelig for folk? Hvorledes går

det med de folka som skulle begynne på studiesirkel?

Eksempel: Vi fant en elev som stod oss nær som var misfornøyd med SUF'erne på skolen fordi de drakk for mye og diskuterte for lite med folk. Dette ba vi henne skrive ned og vi trykte det i den interne lagsavisa. For en gangs skyld fikk hun se at meningene hennes ble tatt alvorlig og kom til nytte.

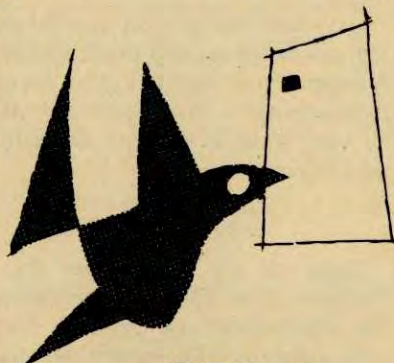
Vi spør naturligvis ikke bare medlemmer og folk som står oss nært, også »upolitiske», AUF'ere, ja også folk vi betrakter som borgerlige har gitt oss fine råd og nyttige opplysninger.

Særlig viktig er det at en lagsleder kjenner hvert enkelt medlem. Er hun/han uenig i politikken vår på noen

områder? Jobber hun med det hun trives best med? Har hun problemer med skolen? Liker ikke foreldra at han er Rød Ungdom? Har hun/han viktig kritikk hun/han ikke tør komme fram med på møtene?

Alle storlagsformenn må ha personlig kontakt med styremedlemmer og lagsledere. Det er bra med lagsledermøter og rapportskriving, men det er ikke nok. Dessuten kan personlige samtaler foregå i hyggelige former, man driver politikk uten stress og møteflying. (Hvorfor ikke gå på kino eller spise middag sammen istedenfor å holde møte? Dere får sikker utveksla like mange erfaringer på den måten.

Jan, Oslo

BETRO
DEG
TIL
BEATE

Svar på brev til redaksjonen.

J og K, Trondheim klaget i forrige nr. over at Bolsjevik kom med for få eksempler på arbeidsmetoder. Mange nye folk har blitt med, stilen i organisasjonen legges om og mange uerfarne folk kommer i viktige jobber. Alt dette tror vi skaper vanskeligheter rundt om i lagene. Derfor denne spalten. Dette er først og fremst et sted folk kan skrive og legge fram vanskene sine.

Men redaksjonen er ingen hjernetrust som kan svare på alt. Derfor må alle som har erfaringer andre bør lære av skrive hit. Takk for brevet!

red

Røde Garde

Jeg leste i Bolsjevik (første nr. etter landsmøtet) en diskusjon om RG og har lyst til å komme med en del av mine tanker i denne diskusjonen.

For hvem skal avisa skrives?

Jeg er fullstendig imot at avisa splittes opp til flere aviser — ei for gymnasiaster, ei for den arbeidende ungdom, ei for ungdomsskoleelevene osv. — eller at det skal bli ei avis bare for gymnasiaster (vi har Elev-70 og NGS-avisa).

Hvordan skal en gymnasiast kunne forstå problemene til andre ungdomsgrupper, når de bare får servert stoff om seg sjøl — i sin spesielle stilling, hvordan skal vi klare å danne ei solidarisk masselinje?

Hvordan få flere folk til å skrive i RG:

Dersom forskjellige lag fra ulike kanter av landet skriver et resyme av sitt arbeid (uansett om de har gjort mye eller lite), vil flere bli trukket med i forminga av avisa. Folk kan være med i diskusjoner som de føler de har vett på — kan utveksle kritikk, få nye ideer og utvikle et sterkere samhold og ei fastere linje. Og vi vil unngå sentraldirigering, som er et våpen mot bevisstgjøring.

Tegneserier og fancy lay-out

En kamerat kommer med ønske om flere vitsetegninger og fancy lay-out — dette for å få RG meir ungdomsvennlig. Undervurder ikke ungdommen, de leser ikke bare tegneserier. Men jeg kan til en viss grad være enig med denne kameraten, så lenge en bruker disse effektene på samme måte som i dette BV jeg sikter til. Med dette mener jeg: Bruke

dem med måte til å fortelle ting som det er vanskelig å si med få ord. La for all del ikke avisa få dette typisk anarkistiske preget over seg. Og en annen ting — jeg har prata med mange folk som blir forbanna når de ser alle disse hetsetegningene som KK så flittig sendte ut for ei stund siden.

Konkurranse med »DET NYE»

Noveller og romaner ja, men ikke slike som oppfyller de samme krav som dem som blir trykt i »Det Nye», håper jeg. Det var en god ide å få inn noen progressive noveller som tar opp ungdomsproblemer og grunnene til at disse problemene oppstår. Romaner blir for lange.

Økonomi og salg

Om salget skal gå greit og uten større tap, må distribusjonen planlegges nøye i forvegen. En er nødt til å gjøre det på en måte som flere har antydnet allerede: lar en være å betale en gang, får hun/han ikke avisa neste gang.

Lettfattelig stoff

Ellers vil jeg slutte opp om den kritikken som blei retta mot formen. Når dere skriver om ting som det kan være vanskelig å følge med i, bør dere ta spesielt hensyn til de ungdomsskoleelever som skal lese det, og kanskje ikke er så godt skolert.

Prøv å framstill tungt stoff på en lettfattelig måte, slik at interessen for større politiske problemer vokser og flere nye folk kaster seg over avisa.

A.J. i Nord-Norge.

Fredsavtalen om Vietnam var en stor seier for Nord-Vietnam og Den provisoriske revolusjonære regjeringa i Sør-Vietnam (PRR). Fredsavtalen er det første skritt på veien som fører til Vietnams selvstendighet. Avtalen er ingen fred med ære for USA, men et fullstendig nederlag. USA måtte anerkjenne at Vietnam er ett folk og ett land, og de måtte anerkjenne at det finnes to lovlige regjeringer i Sør. Vi har også grunn til å juble sammen med det vietnamesiske folket. Vietnamesernes kamp står som et lysende eksempel for folk verden over.

Men det er ingen grunn til å slappe av. Vietnam trenger vår støtte også i den videre kampen. Det som nå er viktig er å sikre at avtalen blir overholdt av Thieu og USA. USA har brutt avtaler før, og Thieu må forandre sin politikk radikalt hvis han ikke skal bryte avtalen. Avtalen sier blant annet at det skal være pressefrihet og trykkefrihet — kort sagt vanlige demokratiske rettigheter. Sammenlign dette med det terrorstyret som hersker i Saigon i dag, avtalen går helt på tvers av Thieus politiske linje. Derfor må vi sørge for at avtalen blir overholdt av Thieu og USA.

Videre må den norske regjeringa anerkjenne PRR som folkets sanne representant i Sør. Norge har anerkjent Saigon-juntaen. Dette strider fullstendig mot avtaleteksten som understreker at det er to lovlige regjeringer i Sør. Skal Norge følge avtalen, MÅ regjeringa anerkjenne PRR.

Til slutt: Vietnams folk trenger vår støtte i gjenoppbygginga av landet. Innsamlingsaksjonen **SOLIDARITET NORGE – VIETNAM 1/2 MILLION TIL PRR** har nådd godt over 250 000 kroner. Dette viser at den har hatt gjennomslagskraft og nådd ut til breie lag av folket. Men jeg har på følelsen at vi i Rød Ungdom mange steder ikke har gjort nok med innsamlinga. Det er ikke mye som kreves, noen stands og husbesøk kan vi alltid greie. Husk at det falt flere bomber over de frigjorte områdene i Sør enn over Nord-Vietnam. Det er sjølsagt bra med aksjoner til støtte for Nord-Vietnam, men vi må huske at PRR-innsamlinga også er politisk støtte. Pengene går betingelsesløst til PRR, de kan bruke dem der de trengs best. Derfor: Vi må se å gjøre litt solidaritetsarbeid vi også. Er det FNL-gruppe på stedet deres, kontakt den og spør hva dere kan gjøre. Hvis ikke bør dere begynne sjøl. Vi har også ansvar for at vi når 1/2 million til PRR.

Rød Ungdom-medlem i
Solidaritetskomiteen for Vietnam

**1/2 million
til PRR
Postgiro
21 08 26**

STYRK SOLDATARBEIDET

Utgangspunktet mitt kan deles i tre:

For det første: Diskusjonen om soldatarbeidet har vært på et lavmål i det siste. Følgelig vet mange av medlemmene lite om vår politikk når de sjøl skal ut, noen har til og med nektet eller prøvd å »dimme» ved første anledning. Folk har også liten peiling på hva som egentlig foregår i militæret, og stiller uforberedt, og av den grunn kanskje gjør de en dårlig jobb.

For det andre: Radikaliseringa blant soldatene i dag er sterk. Flere og flere reiser seg til kamp for sine interesser, en del blir skeptiske til både forsvaret og samfunnet, noen får ml-sympatier.

For det tredje: Vi har såpass mange og sterke kadre, så mye erfaring og så mye kunnskap på dette området nå, at vi snart må systematisere det og styrke arbeidet.

I mitt lag hadde vi en diskusjon om dette. Vi mente det var synd at folk stilte så uforberedt når de kom inn i militæret, og vi pekte på mange rare forestillinger som eksisterte. Vi kom også inn på en del saker for å rette på det tredelte misforholdet som er utgangspunktet her. Her følger noe:

– Soldat 73 står litt stille enkelte steder nå. Vi er nødt til å ta opp dette i Bolsjevik, dvs. diskutere for å komme videre.

– Følgende bør også diskuteres i Bolsjevik: Krig og Fred, krigsårsak, hovedtendensen i verden i dag, partiets

I RØD UNGDOM

forsvarspolitik, skal vi nekte repetisjonsøvelser?, forholdet forsvar/industri, sikkerhet i militæret, lagsaviser i leiren, holdninga til kameratene i troppen, kompaniet osv., forholdet mellom dagskrava og kampen for sosialismen, en fagorganisasjon for soldatene?, erfaringer fra kampene rundt om osv., osv.

Dette skulle være en del emner som vi kan få mye fin diskusjon på. Og husk at vi skal diskutere dette for å bruke det!

– Vi må få en studiesirkel for alle som skal ut/er inne i militæret. Den må gå både til enkeltstudier og sirkler. Jfr. Soldatenes lille røde. Noe liknende?

– Rød Ungdom må sammenkalle en soldatkonferanse (en for hele landet?), der vi tar opp arbeidet i militæret og kommunistisk militærpolitikk. Målet må være å komme en del skritt videre med dette arbeidet. Hva med i sommer?

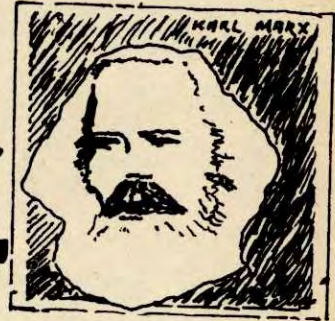
– Hvis alle skriver innlegg om disse sakene og kommenterer det jeg har skrevet, slik at vi får en brei og inspirerende debatt, da må Bolsjevik-redaksjonen lage ei egen militærspalte.

Polar-Jens

Soldatspalte er hermed opprettet. Men Men hvis dere tror at det betyr at Bolsjevikredaksjonen skal sette seg ned og skrive militærartikler eller eventuelt bestille noen, tar dere feil. Så hvis dere som mener noe om de sakene Polar-Jens nevnte ikke gidder skrive, blir det en kortvarig spalte.

red

NAVNET VÅRT.

SUF(m-l) gjorde mye bra, men nå er dets tid forbi!

Det har pågått diskusjoner lenge over hele landet om plattform og navn i forbindelse med omdanninga av forbundet. Gjennom BV har mange forskjellige navn blitt foreslått bl.a. Rød Ungdom, MLU osv.

På Kongressen ble det vedtatt at RØD UNGDOM skal være vår organisasjons navn. Vi har følgende invendinger:

1) Diskusjonene i lagene munnet på de fleste steder ut i et konkret forslag som laget stilte seg bak og som var mandatsak for delegaten som ble sendt til kongressen. På kongressen stemte flere kamerater på RØD UNGDOM etter

SKs superargumenter, tvert i mot hva de ble pålagt av lagene. I hvor stor grad dette er riktig vet vi forståelig nok ikke, men vi kjenner til at det er tilfelle. Vi finner dette helt udemokratisk og kan ikke se at det overhode har noe med demokratisk sentralisme å gjøre.

2) I BV og bl.a. i et par byer vi kjenner til ble forslaget i fra den politiske komite tildels »slaktet». Der- som SK kom med slike superargumenter på kongressen som fikk folk til å skifte mening, hvorfor har da ikke alle medlemmene fått ta del i disse gjennom Bolsjevik?

3) I den siste tida før kongressen ble det gjennom BV oppfordret til å komme med nye forslag til navn, trass i at det åpenbart var for sent for alle lagene i landet å få behandlet disse. Betyr det at ledelsen tok det for gitt at noe så viktig som navnet på vår egen organisasjon skal avgjøres uten at alle medlemmene er med på det.

Vi mener selvfølgelig at det er riktig å bøye seg for at organisasjonen skal hete RØD UNGDOM dersom flertallet mener det, men vi mener at en så viktig sak som dette burde ha vært behandlet mye bedre og at saken burde ha gått til

uravstemning.

Slik som situasjonen er nå virker det som vedtaket er fattet over hodet på medlemmene og et tegn på at skillet mellom ledelsen i organisasjonen og grunnplanen er for stor. Vi forlanger et svar fra SK og håper på kommentarer fra andre kamerater i landet.

Per og Ole
Møre og Romsdal

Svar på kritikk.

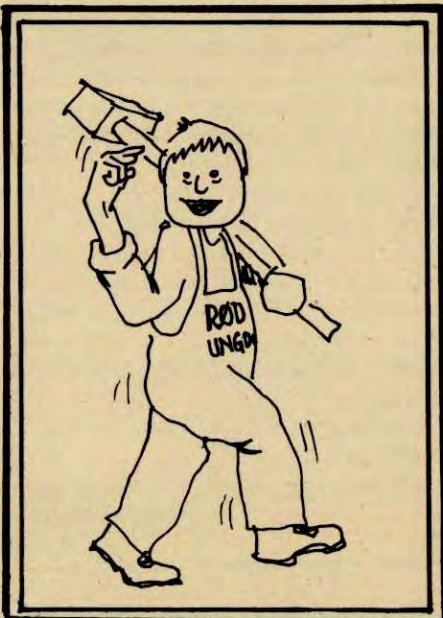
Jeg skal på vegne av Sentralstyret prøve å svare på kritikken som Per og Ole kommer med.

Dere sier at en del delegater var pålagt av laga sine å stemme imot Rød Ungdom-navnet, men at de ikke fulgte det på Landsmøtet. La oss se litt på hva et landsmøte er for noe. Dersom folk bare skulle komme dit for å stemme på ting laga på forhånd hadde bestemt, trengte vi ikke hatt noe landsmøte. Da kunne vi bare ha sendt ut et spørreskjema som laga svarte på. Jeg mener at Landsmøtet som er det høyeste organet i Rød Ungdom, skal summere opp diskusjoner som har foregått og gjennom diskusjoner videreutvikle sakene og fatte avgjørelser. Delegatene som kommer, er valgt av laga og har medlemmenes tillit. De må da kunne diskutere saker på Landsmøtet og komme fram til avgjørelser. Det skal sjølsagt ikke skje helt uavhengig av det laget mener, men det som tidligere er diskutert i laget skal heller ikke binde delegaten fullstendig. Han/hun må ta opp de argumentene som kameratene i laget hadde, og vurdere dem opp imot det som kommer fram på Landsmøtet.

Dere sier at SK kom med superargumenter for Rød Ungdom-navnet på Landsmøtet, og spør hvorfor disse ikke har kommet fram i Bolsjevik slik at alle medlemmene fikk høre dem.

Før Landsmøtet hadde det vært diskusjon om navneendringa i de fleste laga. Denne diskusjonen hadde brakt fram mange argumenter og synspunkter som den gamle SK ikke hadde da den foreslo navneendring. De argumentene som først kom i Bolsjevik, var ikke særlig gode. De gode argumentene kom fram gjennom diskusjon i forskjellige lag og kamerater i mellom. Mange av dem blei også utdypa på landsmøtet. Det var ikke slik at den gamle SK kom med argumenter som de hadde skjult. Det var mange kamerater på Landsmøtet som

gikk inn for Rød Ungdom fra første stund. Det var ikke på langt nær alle som satt i den gamle SK. Det var demokratiske diskusjoner i forbundet som hadde fått fram argumentene. Den gamle SK hadde oppsummert disse argumentene, og gikk derfor entusiastisk inn for navnebytte. Diskusjonen i Bolsjevik fikk dessverre ikke fram alle argumentene skikkelig, men en del av de viktigste blei jo tatt opp. (se f.eks. innlegget til Karl i BV for mars) Grunnen til at diskusjonen ikke blei bedre der, skyldtes at det var først rett før Landsmøtet at det blei skikkelig fart i disse diskusjonene, og at de nye

som kommer. En ny epoke er begynt og vi vender et nytt blad i organisasjonens historie, fra en kaderorganisasjon til ungdomsorganisasjonen til AKP(m-l). Vi mener det er politisk riktig å markere, demonstrere denne overgangen også formelt, utad, ved navnebytte. Noe tilsvarende gjorde vi da SUF brøt med SF og kalte seg SUF(m-l) for å avgrense seg fra det reformistiske SF.

Samtidig veit vi at gamle SUF(m-l) har passet bedre for en spesiell gruppe ungdom enn andre, passet bedre for dem som har hatt mindre problem, hatt bedre teoretiske forutsetninger osv. pga. det høge skoleringsnivået som er blitt krevd.

Vi bør derfor også demonstrere dette utad, at vi ønsker en organisasjon som all undertrykt ungdom kan bli med i. Det er klart at praksisen vår er det viktigste for å få med flere, men hvis vi kan få et mindre sektersk navn, vil vi kunne få lettere innpass blant de grupper vi ikke har nådd før.

F.eks. er det sikkert mange nye

medlemmer som ikke engang veit hva SUF(m-l) (bokstavene) står for, navnet er bare et begrep.

Hvis vi forandrer navn vil også de nye og de svakeste kameratene kunne slippe å akseptere SUF(m-l)s historie i den grad, f.eks. stortingsokkupasjon o.l. som mange ikke har forutsetninger til og derfor vegrer seg for å melde seg inn. Vi mener at organisasjonen har en bra tradisjon, men spørsmålet om vi kan komme raskere videre i omdanninga ved at vi forandrer navn, et navn som peker framover og som ikke sliter med gammel stil. Vi mener at ungdomsskoleelever lettere vil gå inn i Rød Ungdom enn i SUF(m-l). Dessuten – i framtida vil en stor gruppe av oss ikke være ml'ere, må være knyttet til oss i organisasjonen. Det er feil å kalle dem SUF(m-l)'ere.

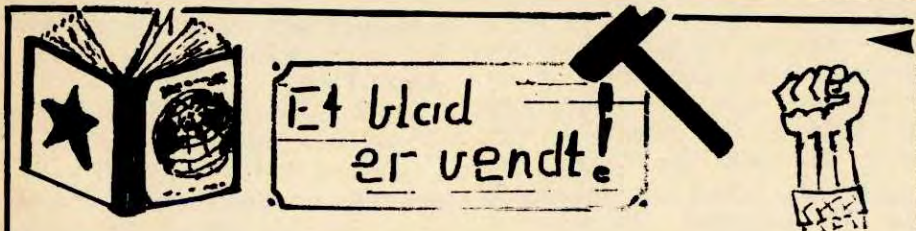
Hvem er mest for og hvem er mest imot navneforandring? Etter erfaringene å dømme er det de gamle folka, som har identifisert seg med SUF(m-l) som vanskeligst kan tenke seg en forandring. Alle alternative navn er dårligere enn SUF(m-l).

Det viser seg at det er folka rundt oss og de nye medlemmene som ser det naturlig å bytte navn. Flere på landsmøtet hadde disse erfaringene. Fem jenter som er »sympere» hadde spurt en kamerat om hvorfor vi ikke snart byttet navn. Kameraten syntes ikke det var noe å diskutere –! Er det ikke nettopp disse vi skal trekke med? – og som best ser sektersismen vår?

EN I DET NYE
SENTRALSTYRET

Landsmøte

På landsmøtet ble det vedtatt en plattform, det vi bygger på, at Rød Ungdom arbeider raskt for å bli a) en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. b) Rød Ungdom bygger på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. c) Rød Ungdom er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon.

Det ble ikke laget noen ny plattform, men bare vedtatt dette som et tillegg til den gamle.

Vi slo klart fast at Rød Ungdom skal være en sjølstendig organisasjon, med sin egen ledelse som kan utforme politikk sjølstendig. Men ikke desto mindre følger vi partiet. Bare med AKP(m-l)s hjelp, støtte og rettleiing kan vi utvikle en riktig politikk for ungdommens kamp.

Fra 1969 og fram til nå har ikke SUF(m-l) fullt kunnet konsentrere seg om arbeid for og blant ungdommen.

Partioppgaver og partibyggende arbeid har vært nødvendig, og ofte prioritert over det direkte arbeid blant ungdommen. Men nå har vi fått AKP(m-l) slik at

vi fullt og helt kan konsentrere oss om ungdommen. Rød Ungdom skal derfor ikke lenger være den beinharde knyttede neven av stålsatte kadre. Dette muliggjør dristige forsøk i omdanninga for å trekke med virkelig breie masser.

Et eksempel på dette er et storlag som inntil nylig lå langt nede. Hver 14. dag arrangerte de fester (arr. Rød Ungdom) med et skikkelig politisk innhold. Det kommer over 100 ungdommer hver gang, og antallet stiger – utifra dette sprer de røde gjengene seg, det røde miljøet antar dimensjoner.

Vi har ikke mange erfaringer å bygge på fra tidligere i vårt forsøk på å få istand en virkelig kommunistisk masseorganisasjon for unge. Det er et pionerarbeid. Vi må la fantasien spille og »de hundre blomster blomstre og hundre tankeretninger konkurrere» for å nå målet.

Ungdommen trenger det.

AKP(m-l) trenger det.

Revolusjonen er helt avhengig av det.

Landsmøtedelegater

Troms

ØR OMDANNINGA

FOR LANGT?

VIL MOTENE BLI UTVANNA...

...HVA MED SOMMERLEIRENE?

Høgrefeil:

No er SUF(m-l) gått over i historia. Eg meiner det har vore ein fin organisasjon, sjølv om vi har gjort en del grove feil. Vi har vore sekteriske og prega av elite-tenkning. Slikt må sjølvsagt rettast på, men å omdanne oss til ein slik organisasjon som »sentralkomite-medlem» skisserte opp i forrige BV er gale.

NO skal det altså ikkje vere nødvendig å vera ml'er for å vera medlem av ml-partiet sin ungdomsorganisasjon. Eg synast det høyrast inkonsekvent og sjølmotsigande ut.

AUF'ere og SFU'ere være med? Nei og atter nei. Det er OK med masselinje, men å bli ei brokut forsamling av ml'ere, anarkistar, populistar og trotskistar,

DET ER GALE.

Kva for ein politikk skal vi da følge? Kva skal vi til dømes meine om væpna revolusjon, eller om demokratisk sentralisme? Eg berre spør! Kven i alle dagar skal sitje i Sentralkomiteen? NKP-ungdom? Snart får vel høgrefolk innpass i forbundet og.

Namnet, Raud Ungdom er bra, sjølv om det gamle var betre. Eg skal ikkje begrunne det, men eg er stort sett enig i kva dei andre som har skrive i BV om namnesaka og som held på det gamle namnet meiner.

Vi gjorde »venstre»feil før, men no gjer vi ein grov høgrefeil. Eg er livande redd for at forbundet skal flyte ut og miste slagkrafta si totalt.

tgl Finnmark

VAR LANDSMØTET DEMOKRATISK?

Hva vil en demokratisk ungdomsorganisasjon si? Var landsmøtet demokratisk?

Landsmøtet var en samling av representanter fra storlag, noe som forutsetter at hvert storlag har diskutert nøye igjennom alt som skal opp på landsmøtet på forhånd hvis det skal være demokrati. Hvorfor ble da ikke forslag til vedtak sendt ut til lagene på forhånd? Slik det var, måtte Sentralkomiteen prioritere hvilke saker det var viktigst å få tatt opp nå. Vårt storlag fikk ikke beskjed om å sende inn hva de mente var riktig å ta opp. Det eneste vi visste var at landsmøtet skulle oppsummere diskusjonene om omdanninga, og at vi skulle velge en ny sentralkomite som skulle være sammensatt slik at den kunne representere en masseorganisasjon for ungdom. Hvordan synes vi landsmøtet var?

Landsmøtet begynte med at valgkomite, redaksjonskomite osv. skulle velges. Vi fikk presentert sentralkomiteens forslag til disse, en masse ansikter som vi ikke kjente. Ordstyreren spurte kjekt om noen hadde motforslag, men det er vanskelig å ha når du ikke kjenner noen. Derfor ble Sentralkomiteens (SK) forslag valgt. SK kunne like gjerne utnevnt disse på forhånd, på grunnlag av forslag som hadde kommet inn fra storlagene. Så begynte diskusjonen med innledning i plenum. Det ville vært en fordel om SK hadde lagt fram sin oppsummering i spørsmålsform, ikke full av argumenter. Deretter var det gruppediskusjon på hva det betyr å være en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom, om vi skulle være det, om vi skulle være partiets ungdomsorganisasjon. Og hva det betyr, og hva som bestemmer plattformen vår. Det eneste som skulle vedtas var om vi skulle være kommunistisk masseorganisasjon og om vi skulle være partiets ungdomsorganisasjon. Hva dette betydde og medførte var det ikke noe vedtak på, derfor kan det godt hende det var uenigheter på disse punktene på landsmøtet. Vi synes det er kritikkverdig at det ikke var vedtak på landsmøtet som presiserte hva det vil si å være en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom og samtidig partiets

ungdomsorganisasjon. Er vi ikke enig om det er det liten vits i å vedta at vi arbeider for å bli det.

Til den nye sentralkomiteen hadde nominasjonskomiteen foreslått et bestemt antall vararepresentanter. De hadde dårlig tid på seg, og få vurderinger hadde kommet inn. Her har det vært noe kluss, for vårt storlag hadde ikke fått beskjed om å sende inn vurderinger. Forslaget var stort sett bra sammensatt, både når det gjaldt kjønn, bosted og »yrke». MEN grupper som ikke hørte til ungdomsskoleelever, gymnasiaster, studenter og unge arbeidere var dårlig representert (f.eks. yrkesskoleelever, kulturarbidere). Gymnasiaster og studenter er ingen typiske grupper av ungdomsmassen selv om de er det i vår organisasjon. Det ble sagt at det var nødvendig å ha en hard kjerne i SK, for å ikke bare ha nye folk i ledelsen. Det kunne se ut som om det var litt for mye gamle SUF'ere i forslaget, slik at den harde kjernen i realiteten var større enn det var tenkt. Hva skulle du så gjøre hvis du var misfornøyd med en av dem som var foreslått? Først måtte de få tak i kadervurderinga på ham for å se om han likevel var eigna. For mange kandidater fantes det dessverre ikke kadervurderinger, og da måtte du få tak i et menneske som kjente personen godt for å høre begrunnelsen. Hvis du fortsatt mente hun ikke var egnet måtte du finne en kandidat som hadde andre og etter din mening vektigere fortrinn. Det var vanskelig særlig fordi du ikke fikk vite hvem som var nominert utover nominasjonskomiteens forslag. Det ble til at du enten måtte foreslå folk du kjente eller gå og spørre andre representanter om de hadde noen som kunne sitte i SK eller om de visste om andre representanter som hadde aktuelle kandidater. På forhånd var det krevd at du måtte argumentere skikkelig for å kunne stille motkandidater. Var det lettere hvis du kjente en som burde inn? Da måtte du finne en av de foreslåtte kandidater som du kunne stille din kandidat opp mot, altså bli i kadervurderingene som fantes og spørre deg fram om de kandidatene det ikke var kadervurderinger på. Så vidt vi husker ble det ikke valgt inn andre SK-medlemmer og varamenn enn de nominasjonskomiteen

hadde foreslått. Dette skjedde kanskje fordi medlemmene av nominasjonskomiteen var på et høyt nivå slik at alt de sa hørtes fornuftig ut. En del av de fra det gamle SK la også fram sine meninger som selvfølgeligheter, slik at du følte deg dum hvis du kom med motforestillinger du selv tvilte på.

Marit og Rune

Gymnasiaster, Oslo

Det sentralstyret og de varamedlemmene som blei valgt var ikke likt forslaget til valgkomiteen. Valgkomiteen foretok endringer av sin innstilling på Landsmøtet, og valgene førte både til at folk som valgkomiteen hadde innstilt, ikke blei valgt, og til at det blei valgt inn andre som det kom forslag på.

Det er ikke riktig at Landsmøtet skulle oppsummere omdanninga. Det var to grunner til at dette ekstraordinære landsmøtet blei holdt. Det skulle velge ny ledelse, og bestemme forholdet til partiet og i den forbindelse oppsummere diskusjonene om plattform.

Når det gjelder kritikken av et forslag til vedtak ikke var sendt ut på forhånd, skjønner jeg den ikke helt. Se på hva som blei vedtatt:

- Navn: Forslaget har vært diskutert i BV lenge.
- Plattform: Forslaget sto i BV for januar 73.
- Rød Ungdom og ungdommens interessekamp: Forslaget sto i BV for mars 73 (det kom ut 20. februar).

Dette var de tre viktigste vedtakene. I tillegg blei det vedtatt en ubetydelig endring av statuttene. Det blei så vedtatt å sette i gang diskusjon på 3 saker, og sentralstyret blei pålagt å summere opp diskusjonene. Dette blei gjort for å understreke viktigheten av disse sakene. Det gjaldt forslag om eget studentforbund, Stortingsvalget, og endringer av statuttene.

Er det noe udemokratisk ved noe av dette? Etter min mening skulle det ikke være noe som tyder på det.

Aksel

Sentralstyret, Akershus

KAMERAT D.

★ MOT SENTRALSTYRET

kameratene som ble avvist fikk ikke en gang greie på det før etter landsmøtet, noe de sjølsagt hadde krav på. Hvor ble det av den fine framgangsmåten som var streka opp for å få et demokratisk valgt og et omdanna SK? Jeg er klar over at det er umulig å ha 200 nominerte kamerater på landsmøtet, men kunne det ikke vært løst på følgende måte: Alle vurderingene av de nominerte kameratene var trykt opp på forhånd, slik at de var tilgjengelig for de kameratene som kom med motforslag til

de nom.kom hadde innstilt. Dessuten at alle de nominerte som ikke var innstilt fikk beskjed på forhånd slik at delegatene på landsmøtet kunne stille forslag på dem om den lokale enheten fortsatt mente dette var riktig.

SIKKERHET?

Seinest mandag før landsmøtet fikk en del kamerater beskjed om å fortsette å nominere, velge delegater og vara-delegater pluss å opprette delegatfond. Det var jo så lenge til landsmøtet, det skulle først være i mai/juni en gang... De satt vel og arbeida med dette mens landsmøtet ble avvika. Hvorfor gi sånne beskjeder på et tidspunkt de sentrale folka nødvendigvis måtte vite at landsmøtet skulle være førstkommande helg? Er det et utslag av en eller annen sikkerhetslinje? I så fall, hva slags sikkerhetslinje er det som går ut over demokratiet i bevegelsen? Det må være feil om sikkerheta skal gå på bekostning av demokratiet.

Det som er felles for de tre sakene jeg tar opp her er spørsmålet om demokratiet. For å nå fram til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom er styrking av demokratiet i bevegelsen en nødvendighet. Det er åpenbart at de sentrale organene har gjort en del byråkratiske feil i forbindelse med landsmøtet. Sjøl om dette ikke er hovedsida med de ledende organene må det bekjempes der det dukker opp. Jeg vil stille et åpent spørsmål om den tendensen landsmøtet viser er riktig: Er det en konkret fare for at ledelsen er i ferd med å fjerne seg fra grunnplanet?

Kamerat D.

Kamerater, SUF(m-l) har hatt sitt 8. landsmøte, hvor det blant annet ble vedtatt å bytte navn til Rød Ungdom. I forbindelse med forarbeidet og framgangsmåten på landsmøtet har jeg en del saker jeg mener det er riktig å kritisere.

NAVNET

Det er lenge siden forslaget om å bytte navn ble presentert oss. Det skulle kjøres ut til diskusjon i alle de lokale enhetene. Det er også blitt gjort og det resulterte i at de fleste mente at om vi først skulle bytte navn, var ikke Rød Ungdom tingen. På landsmøtet dukka det opp nye argumenter for navnebyttet som gjorde at det, på tross av stor motstand blant medlemmene, ble vedtatt at vi i framtida skal hete Rød Ungdom. Det er godt mulig at dette navnebyttet er riktig, men de gode argumentene for det har jeg ennå til gode å høre. Dette er likevel ingen hovedsak, vi kan ikke gå tilbake til det gamle navnet om det nye skulle vise seg å være galt. Hovedsaken er måten vi har fått navnet på. Det var jo en så viktig sak at det ble kjørt ut til diskusjon i bevegelsen. Når navnet så møter stor motstand og likevel blir vedtatt, må man stille spørsmål ved demokratiet.

NOMINERINGA

Vi fikk beskjed om å være dristige når vi skulle nominere til SK. Dessuten hvis våre folk ble avvist av nominasjonskomiteen kunne vi bare fortsette å nominere dem om vi mente det var riktig. Til og med på landsmøtet kunne vi foreslå våre nominerte kamerater sjøl om de var avvist på forhånd. Dette hørtes jo vel og bra ut, men hvordan ble det egentlig? Vi nominerte to kamerater, fikk tilbake beskjed om å vurdere dem og leverte inn kadervurderingene. Så hørte vi ikke noe mer, vi fikk bare greie på at landsmøtet hadde vært og ny SK var valgt. Dette er ikke noe særeget for vår enhet, dette skjedde med de fleste. Det kom også fram at nom.kom hadde foretatt et skjønnsomt utvalg blant 200 vurderinger og fått nøyaktig det antall det nye SK skulle bestå av. Kunne nom.kom kjenne alle disse folka og deres praksis?

De som foreslo andre kandidater til SK ble avvist med argumenter som tidsnød o.l. Dessuten måtte de jo også ha med seg kadervurderinga av denne kameraten fra Moss eller hvor det nå var han kom fra. Det var kort sagt umulig å få inn andre i SK enn dem nom.kom hadde pekt ut på forhånd. De nominerte

Kamerat D foreslår i artikkelen sin at landsmøtet ikke skulle vedtatt noe i navnesaka, men heller sendt det ut til uravstemning. Dette ble også tatt opp på landsmøtet, og det store flertallet var mot uravstemning. Hvorfor?

D har rett i at navnesaka ikke var bra nok diskutert på forhånd. Debatten ble få steder så frisk og god som på landsmøtet. Men det er ikke noe rart. Når et lag fikk tilsendt forslaget om å skifte navn, og ingen i laget var opplødd for det, ble det så klart ikke fart i debatten. Først på landsmøtet, der representanter fra alle lag i hele organisasjonen kommer sammen, når diskusjonene sitt høydepunkt. Derfor er det også mange som skifter mening i løpet av et landsmøte.

Sånn har det vært lenge, og det er bra! På landsmøtet i -67 ble mange overbevist om at det var riktig å ta avstand fra Israel. På landsmøtet i -68 ble mange overbevist om at vi skulle begynne å studere Marx og Mao. På landsmøtet i -71 ble mange overbevist om at vi skulle begynne å utvikle oss til en masseorganisasjon. Skulle vi venta til alle medlemmer hadde uttalt seg i avstemning? Nei, det er sånn landsmøter skal være i en organisasjon som vil ha både demokrati og ledelse. Landsmøtet er den høyeste forsamlinga i Rød Ungdom. Det kommer sammen folk med tillit fra hele landet. De diskuterer, og de vedtar det de blir enige om. Hvis ikke det er meninga, kan ikke landsmøtet ta stilling til vanskelige saker, eller til nye ideer som dukker opp. Da

kan vi like godt sende ut et stemmeskjema til alle medlemmer og så rekne sammen svarene etterpå, og slutte med hele ordninga. Jeg syns uravstemninger stort sett er noe tull i vår organisasjon.

Jeg skjønner ikke forslaget om å lage en avstemning på 14 dager. Hvis det er som du sier, at stemninga gikk mot navnebytte, så ville en sånn rask avstemning bare låse oss fast til det gamle navnet. Så for de på landsmøtet som var for Rød Ungdom, var valget enkelt. Enten vedta det nye nå, kaste oss ut i diskusjonene og gradvis overbevise de medlemmene som ikke er enige, eller utsette saka i lengere tid. Vi syntes det var viktig å begynne på noe nytt, ikke gå og trække i gamle spor og med gamle merkelapper. Derfor vedtok landsmøtet navnebytte.

Anders

SENTRALSTYRET SVARER!

Den forrige SK satte ned en ansvarlig for arbeidet med nominasjonene. Videre ble det nedsatt en nominasjonskomite med folk fra nord, sør, øst og vest. Nominasjonsprosessen var i perioden organisasjonskomiteens viktigste oppgave. De drev med utstrakt reising osv. For de aller fleste DU'er og FS'er var også nominasjonsarbeidet den sentrale oppgava før kongressen. Vårt forrige SK diskuterte nominasjonene flere ganger. Med andre ord: rundt nominasjonskomiteen var så og si hele forbundets nett trukket inn i undersøkelser og diskusjoner. Nom.kom foretok ikke et skjønnsmat utvalg etter våre egne hoder. Vi samlet informasjon der vi kunne komme til. Når dette er sagt, så var det jo nettopp nom.koms oppgave å foreta et skjønnsmat utvalg. Vi var den komiteen som hadde hele oversikten, vi måtte da etter fattig evne sette opp et forslag til nye SK etter de kriteriene og størrelsen som en etter diskusjoner i Forbundet hadde blitt enige om. Vi satt da ikke og bladde gjennom nominasjonene på tilfeldig vis, men vi tenkte hele tida på å finne folk som kunne sikre RØD UNGDOM en ny og om-danna ledelse, med representanter fra de viktigste grupper av ungdom.

Et annet viktig punkt i kritikken din er at ikke alle grupper og lag fikk beskjed om hva som skjedde med de kameratene som de hadde nominert. Det er en riktig kritikk som klart viser at nominasjonsprosessen hadde sine svakheter. Her ligger feilen hos nom.kom, først og fremst, men også på DS'er og

FS'er. Noe av grunnen til at dette skjedde var tidsnød. Du vet sjøl hvor mange nominasjoner som kom inn, når kadervurderingene i tillegg kom inn seint fra mange lag gjorde ikke dette saken noe bedre. Noen kom med kadervurderingene først på landsmøtet. Tidsnød var et reelt problem, det er ikke noe vi finner på for å unnskyldte oss.

Videre sier du at de nominerte kamerater som ble avvist ikke fikk beskjed om dette før de kom på landsmøtet. En del som vi etter diskusjon syntes var soleklare fikk beskjed, en god del andre fikk det ikke. Nom.kom kunne ikke gi beskjed til alle de kameratene som nom.kom i første omgang avviste. Vi satte opp et forslag til landsmøtet som landsmøtet måtte vurdere og ta stilling til. Det var langt flere mulige kandidater enn det ville være plass til i den nye SK. Hvis vi hadde lagt fram en innstilling og så sagt: »det finnes ingen andre forslag» så ville det ha vært meget udemokratisk. Det var landsmøtets oppgave å avvise en god del kamerater, ikke nom.koms. På landsmøtet hadde nom.kom en mappe med de kadervurderinger vi hadde fått inn, som det var opp til delegatene å se på. Det var fritt for delegater fra enhver enhet på landsmøtet å stille forslag på sine kandidater, selv om de ikke var med på den opprinnelige lista. Det ble foretatt endringer, en del ble forkasta. Det var ikke bare den enkelte kamerat det kom an på, men også helheten i komiteen.

Alt i alt syns jeg det gikk bra. Du har

pekt på en del viktige svakheter i valgarbeidet, men jeg mener du maler det alt for svart. 200 forslag – en masse reiser og diskusjoner før landsmøtet – hard debatt og flere endringer på landsmøtet – ga oss et sentralstyre med folk fra hele landet, mye unge folk, mange som aldri hadde hatt noe »høyere» tillitsverv i organisasjonen. Jeg tror vi har fått en ledelse som står meget nær grunnplanet.

Kari

Landsmøte

LANDSMØTEVEDTAK:

NAVN

SUF(m-l) skifter navn til RØD UNGDOM. På nynorsk heter organisasjonen RAUD UNGDOM.

PLATTFORM

- RØD UNGDOM arbeider for raskt å bli en kommunistisk masseorganisasjon av ungdom.
- RØD UNGDOM bygger på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.
- RØD UNGDOM er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon.

STATUTTENE

1. Sentralstyret får fullmakt til å sette opp vedtektene slik at de stemmer overens med de forslag som ble vedtatt på det ekstraordinære landsmøtet.
2. Organisasjonen går vekk fra betegnelsene sentralkomite og kongress og over til sentralstyre og landsmøte.

-- -oooOOOooo-- -

Sentralstyret vil ta initiativ til diskusjoner om mer omfattende endringer av vedtektene seinere.

STUDENTFORBUND

INTERNT VEDTAK OM STUDENTFORBUND

Det ekstraordinære landsmøtet til Rød Ungdom pålegger det nyvalgte sentralstyret å sette i gang diskusjoner i hele organisasjonen om det er riktig å skille ut eget studentforbund. Det nyvalgte sentralstyret pålegges å summere opp diskusjonene når laga har satt seg skikkelig inn i problemstillingene og fått uttalt seg om saka. Hvis det viser seg å være brei enighet om at det er riktig å skille ut et eget studentforbund, så gir det ekstraordinære landsmøtet sentralstyret myndighet til å gjennomføre de tiltak som trengs for å opprette et eget studentforbund.

OM STUDENTFORBUND

Diskusjonene om det er riktig å skille ut et eget studentforbund har ikke kommet i gang i hele Rød Ungdom. Enkelte steder har det vært diskutert en del, andre steder har man ikke hørt om det. Det er viktig at en så alvorlig sak diskuteres skikkelig. Vi mener det ikke er mulig å få gjort det før sommeren pga. andre diskusjoner og saker som må gjøres (sommerleir og diskusjon om stortingsvalget). Vi ser det derfor som vanskelig å foreta en eventuell utskilling av et studentforbund til sommeren. Det bør etter vår mening tidligst skje på høsten. Sentralstyret vil i og etter sommerferien ta initiativ for å få i gang mer diskusjon om dette spørsmålet.

Arbeidsutvalget

INTERESSEKAMPEN

Rød Ungdom arbeider for å mobilisere den norske ungdommen til kamp for sosialismen. Bare sosialismen kan trygge ungdommens interesser på lang sikt.

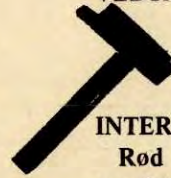
Rød Ungdom arbeider for å tjene ungdommens interesser. I dag tar ungdommen i økende grad opp kamp for sine økonomiske, demokratiske og sosiale rettigheter. Eksempler på dette er kampen for høyere lån og stipend, høyere lønn for lærlinger, kamp mot rasjonalisering av skolen, for fritidslokaler, mot språklig diskriminering, mot undertrykking av kvinnen osv. Rød Ungdom støtter denne kampen. Det er bare en slik kamp som kan gi ungdommen bedre forhold i dag, og som kan hindre forverring av forholda. Det er også bare på denne måten ungdommen kan vinne tillit til seg sjøl og lære hvem som er dens venner og hvem som er dens fiender. Revolusjonen er tjent med ungdom som vet at det nytter å kjempe.

Rød Ungdom ser arbeidet i ungdommens interesseorganisasjoner som YLI, NGS LNL, NSU osv. som viktig. Vi arbeider for å gjøre disse organisasjonene til sterke og slagkraftige kamporganisasjoner som er uavhengig av staten og som har tillit til og oppslutning blant den ungdommen som den skal ivareta interessene til. F.eks. vil vi ta opp kamp mot byråkrati og sløsing, fremme en økonomisk sjølstendighet og styrke diskusjonen og det demokratiske livet innenfor disse organisasjonene.

Vi vil arbeide for at andre grupper av ungdom slutter seg sammen for å slå tilbake framstøtene fra staten og kapitalistene.

Rød Ungdom vil arbeide for størst mulig enhet blant organisasjonene på venstresida. I arbeidet for å tjene ungdommens interesser må organisasjonenes interesser underordnes ungdommens interesser. Størst mulig enhet blant ungdommen er viktig for at kampen skal bli framgangsrik.

VEDTATT PÅ LANDSMØTET TIL RØD UNGDOM 1973.

STORTINGSVALGET

INTERNT VEDTAK OM STORTINGSVALGET

Rød Ungdoms ekstraordinære landsmøte pålegger det nyvalgte sentralstyret å stimulere den interne diskusjonen om valg, valgdeltakelse og valgsamarbeid. Sentralstyret må summere opp medlemmenes syn på disse sakene etter at laga har fått muligheter til å diskutere dem.

Under forutsetning av at det etter at diskusjonene er avslutta, ikke finnes store uenigheter i organisasjonen, gir det ekstraordinære landsmøtet sentralstyret myndighet til å gjennomføre de tiltak som trengs for å støtte AKP(m-l)s linje ved valget.

